

ROŽĎALOVICKO

Městský zpravodaj pro občany Rožďalovic, Ledčerek, Viničné Lhoty, Podlužan a Hasiny Cena: 30 Kč

4/2017

Vážení čtenáři, za několik dnů budeme slavit Štědrý den a následující vánoční a novoroční svátky. I my Vám je zkusíme zpříjemnit posledním číslem zpravodaje v tomto roce, kde najdete opět mnoho důležitých informací a zajímavostí z našeho města a okolí. Než ale některé z nich zmíním, rád bych se omluvil manželům Žohovým z Rožďalovic, že jsem jim zapomněl veřejně poděkovat na rozsvícení stroměčku za vánoční strom, který nám věnovali. Touto cestou tedy velmi děkuji.

Dovolte mi, abych ten uplynulý rok shrnul. Dokončena byla poslední etapa rekonstrukce ulice Za Špýcharem. Prodána byla poslední stavební parcela projektu „33 RD“ a už nyní vypracováváme územní studii na další stavební parcely. Této nové lokalitě jsme dali pracovní název „U Studánky“ a její vznik je podmíněn změnou územního plánu.

Tento rok jsme se rovněž věnovali opravám místních památek – křížkům ve Viničné Lhotě a Podlužanech, pomníku obětem světových válek a pomníku padlých na Hasině. Zrenovovaná je i deska hrobu prarodičů básníka Viktora Dyka na hřbitově a hrob milosrdných sester svatého Karla Boromejského.

Nekonečná se zdá být rekonstrukce budovy staré školy, kde v prostorách muzea rodáků a přátel Rožďalovic byly položeny nové parkety, opravena okna a instalovány elektrické přímotopy. Již v příštím roce počítáme s umístěním staronové expozice, která bude ctít původní myšlenku muzea rodáků. Další místnosti na svá vylepšení ještě čekají.

Zdravotnímu středisku ale naproti tomu chybí už jen nová střecha, které se toto centrum zdravotních služeb dočká v předletním čase. Nově byl pořízen ultrazvukový přístroj na gynekologické oddělení, na jehož koupi se město podílelo poloviční částkou společně s Nemocnicí Nymburk.

Rok 2017 byl opět kulturně nabitý. Budu se stále opakovat, ale poděkování patří hlavně organizátorům a sponzorům. A nemyslím tím jen firmy nebo sdružení, která finančně akce podporují. Ale vlastně každý, kdo koncert navštíví, přispívá na dobrou věc. Toho si moc vážím.

Byly to hlavně charitativní koncerty v kostele na podporu Domova Rožďalovice a Centra Paraple. Chtěl bych vydvihnout výbornou spolupráci s naším panem farářem Lukášem Hrabánkem.

Posun nastal v rekonstrukci komunikací „za školou“. Tedy ulic Vodičkova, Rajmanova, Josefa Horáka, Školní a Za Hřištěm. Některé spějí ke stavebnímu povolení nebo územnímu řízení, na některé připravujeme výběrové řízení a ulice Josefa Horáka už zná svého realizátora. Samozřejmě zkoušíme využít různých dotačních titulů, čímž se proces provedení zase trochu zpomaluje.

Po četných bezvýsledných žádostech a vyřizování s Krajským úřadem Středočeského kraje, Hasičským záchranným sborem Středočeského kraje, Ministerstvem vnitra a Ministerstvem financí ohledně přidělení nového hasičského vozidla našemu sboru, zastupitelstvo rozhodlo o jeho nákupu.

Nynější není výjezdoschopné a neodpovídá stávajícím standardům. Výběrové řízení již proběhlo, a nic tedy nebrání podpisu smlouvy na počátku příštího roku.

Tím se dostáváme do nového roku a co nás tedy čeká? Nejvýznamnějším počinem bude budování kanalizace ve spádových obcích.

Stěžejní pro nás bude dokončení rekonstrukce komunikací „za školou“.

V mateřské škole by mělo povinně vzniknout oddělení pro dvouleté děti. Navíc kuchyň a jídelna nesplňují současné provozní normy, stejně tak kuchyň v základní škole, která se bude rekonstruovat zřejmě nejdříve.

V základní škole ještě nastanou další změny, a to v podobě nové počítačové učebny.

V současné době probíhá zpracování studie na zhotovení nových odborných učeben a nové tělocvičny.

Studií chystáme několik. Od nové restaurace na Radnici, budovy bývalého hotelu, chodníků v ulici Ruská a v Zámostí, pěší stezky kolem rybníků až po již zmiňované nové stavební pozemky.

Po dlouhých peripetiích nám byla převedena od Středočeského kraje do vlastnictví Galerie Melantrich, která bude sloužit výstavám a rozličným kulturním akcím jako doposud. Nově tu bude do letní sezóny vytvořeno infocentrum. Ve spolupráci s Janem Řehounkem připravujeme tištěného průvodce Rožďalovici a okolím.

Co se týče kulturních akcí, budeme i nadále pokračovat v pořádání koncertů v kostele. Proběhne tradiční jarmark na náměstí a program Hudby léčí je již také připraven.

V příštím roce oslavíme 100 let založení Československa a při tomto významném datu bych rád ocenil některé občany za jejich zásluhy.

S potěšením informuji, že nově nabízíme jednoduchý a pohodlný způsob získávání důležitých informací o dění ve městě v podobě zahájení provozu SMS InfoKanálu města (více na s. 37).

Závěrem bych chtěl poděkovat našemu hasičskému sboru za jeho činnost a dobrovolnou pomoc a také všem místním spolkům, které se podílejí na tom, aby se naše město dále rozvíjelo a neuhasl zde život sportovní, společenský, kulturní a jiný. Nemohu zapomenout na kolektiv, který připravuje tento zpravodaj. I jemu patří velké poděkování.

Přeji Vám krásné prožití vánočních svátků, hodně štěstí a zdraví v novém roce 2018.

*Petr Kapal,
starosta*

Informace o cenách a svozu odpadu v roce 2018

Poplatek za komunální odpad se pro rok 2018 nemění. 780 Kč/osoba.

Stejně tak úlevy od poplatku zůstávají stejné: nad 65 let 600 Kč/osoba, třetí a další dítě do 15 let 390 Kč.

Dne 23. ledna 2018 proběhne mimořádný svoz bioodpadu. Pravidelný svoz začne 27. března a bude pokračovat v pravidelných 14denních intervalech, tzn. každý lichý týden v měsíci.

Milí čtenáři Rožďalovicka, opět stojíme před bránami Vánoc, připravujeme vše potřebné, aby během svátků vše dobře klaplo, aby v našich rodinách byl pokoj. Vždyť často Vánoce chápeme jako rodinné svátky, chvíle, kdy by alespoň v těchto dnech měly v našich rodinách zavládnout láskyplné vztahy.

Když se podíváme na betlémskou rodinu, často náš pohled spočine na Ježíškovi, a není divu, vždyť slavíme jeho narození. Jako bychom ale přesto zapomínali na Marii a Josefa, do jejichž života toto dítě vstupuje. Celá událost Ježíšova narození se odehrává na pozadí dramatických událostí, jak o tom svědčí evangelisté: již početí Panny Marie je mimořádné, jedná se o Boží zásah podobný stvoření světa. Pokračuje to touhou Josefa se s Marií rozejít, dále pak překonáním krize, odchodem do Betléma kvůli sčítání lidu, porod v jeslích mezi zvěří a následně musí celá svatá rodina prchat před Herodovým pronásledováním do Egypta.

Již tento krátký výčet naznačuje, že Marie a Josef museli společně zdolávat poměrně velké obtíže, ale dokázali je překonávat spolu a Bůh jim při tom pomáhal. Společenství Marie a Josefa

bylo pevné, a tak tvořilo stabilní bezpečné prostředí, kde mohlo betlémské dítě vyrůstat. Tento obraz je i pro naši společnost – pro Vás rodiče určitým pozváním, abyste vytvářeli pro své děti, jež jsou plodem Vaší vzájemné lásky, podobné prostředí a Vaše děti mohly hledat jistotu přítomné maminky a tatínka a mohly vyrůstat ve zdravém prostředí, a to ne pouze na Vánoce, ale trvale.

Jistým takovým prohlášením je i uzavření sňatku, pro katolíky povinným v kostele, ale stejně i na úřadě, kdy se tato snaha být s konkrétním partnerem či partnerkou v trvalém svazku dává najevo. Je v něm, zvláště u církevního sňatku, pevně vyjádřen úmysl žít s druhým v dobrém i ve zlém do smrti, překonávat vyskytující se obtíže, nacházet ve svém protějšku svého ideálního partnera, být schopen milovanému ustoupit a uvědomovat si onu vzájemnou vztahovou blízkost, která se mezi mužem a ženou vytvoří.

U církevního sňatku si pak manželé mohou ještě uvědomovat, že jejich manželství s tou konkrétní osobou je i cestou, kudy se vydali do nebeského království, a že jim Bůh přitom pomáhá. Vánoce tak nejsou jen nějakým

sladkým cukrovím, ale i určitým úkolem, nad kterým se každý rodič může sám zamyslet. Konkrétně nad tím, jak prohlubovat svůj vztah s manželem či manželkou, partnerem či partnerkou, jak sám odlehčit zátěž, kterou do vztahu třeba vnáším (alkohol, drogy, nevěra, násilí, sobectví atd.), jak se sám mohu změnit, a tak pozitivně ovlivnit fungování mé rodiny a přispět k dobrému soužití a dobrému prostředí svých dětí, ve kterém vyrůstají.

Přeji Vám požehnané vánoční svátky a vše dobré v novém roce, zvláště, aby ve Vašich rodinách rostl pokoj, radost a láska, kterou přináší Pán Ježíš.

P. S. Rád bych se také omluvil všem, kteří přišli na Dušičky do hřbitovní kaple na 15. hod. a též poděkoval všem, kteří počkali do hodiny 16. na mši svatou. Bohužel jsem si termín špatně zapsal do svého diáře, což jsem si pak následně neuvědomil při tvorbě farního listu ani při tvorbě týdenního rozpisu bohoslužeb.

Nicméně alespoň ohledně půlnoční mše svaté v Rožďalovicích se jistě nespolekne, bude 24. prosince ve 24:00, či jinak řečeno 25. prosince v 00:00.

P. Lukáš Hrabánek

INFORMACE PRO OBČANY

Zastupitelstvo schválilo:

- koupí pozemku p. č. 568 v obci a k. ú. Rožďalovice,
- finanční příspěvek 132 000 Kč jako výdělek z koncertu Marie Rottrové na zakoupení dvou kusů polohovacích a sprchovacích vozíků Domo-vu Rožďalovice,
- navýšení rozpočtu pro rok 2017 TJ Sokol Rožďalovice ve výši 20 000 Kč z důvodu nárůstu nákladů na pojištění a revizi herních prvků na sokolském hřišti,
- 50% finanční podporu Nemocnici Nymburk pro koupí nového ultrazvukového přístroje na gynekologické oddělení zdravotního střediska v Rožďalovicích,
- přijetí peněžních darů na koncert zpěvačky Marie Rottrové: HAL-KO stavební společnost, 10 000 Kč, Obec Lipník 2000 Kč, Emilie Trís-

- ková 5000 Kč, Obec Pátek 3000 Kč, pila TADOS Rožďalovice 5000 Kč, PMS Poděbrady 10 000 Kč, Libor Pletka 2000 Kč, Miroslav Antoš 1000 Kč, Tomáš Ottomanský 1000 Kč, Petr Pešava 1000 Kč,
- třetinový podíl na koupí laserového měřiče rychlosti společně s městy Křinec a Loučeň,
- příkazní smlouvu s městem Městec Králové na zajištění finančních prostředků na krytí prokazatelné ztráty vzniklé dopravcům v důsledku zajišťování dopravní obslužnosti ve výši 292 320 Kč,
- sazebník úhrad za poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím,
- bezúplatný převod pozemku p. č. 395/87 v obci a k. ú. Rožďalovice do vlastnictví města Rožďalovice,
- přijetí investičního transferu od Obecního úřadu Žitovlice v celko-

- vé výši 18 000 Kč na dovybavení výpočetní techniky v základní škole,
- přijetí investičního transferu od Obecního úřadu Košík v celkové výši 52 800 Kč na dovybavení výpočetní techniky v základní škole,
- navýšení příspěvku zřizovatele na provozní rozpočet ZŠ a MŠ G. A. Lindnera Rožďalovice ve výši 450 000 Kč,
- prodej pozemku p. č. st. 444 v obci a k. ú. Rožďalovice, o výměře 226 m² fotbalovému klubu FC Trnavan Rožďalovice, z. s., za cenu 20 Kč/m², tedy za celkovou cenu 4520 Kč.

Zastupitelstvo vzalo na vědomí:

- navýšení mimoprovozního rozpočtu ZŠ a MŠ G. A. Lindnera Rožďalovice o 35 000 Kč.

(red)

Středověká duchovní hudba zazněla v kostele svatého Havla v sobotu 14. října v podání mužského pěveckého sboru Schola Gregoriana Pragensis

Zhruba třicetka milovníků místopisné literatury zavítala ve středu 15. listopadu do Muzea klasického knihařství na besedu se spisovatelem Janem Řebounkem, která se uskutečnila v rámci vernisáže výstavy Kniha jako blahopřání

V sobotu 7. října jsme přivítali tyto nové občánky (zleva): Kevina Geršla, Sofii Galuscencovou, Marka Ottomanského, Jana Černého, Šárku Prokopovou, Lubora Vaňka, Dominika Kanoce a Adrianu Vrbovou

K dobré náladě na podzimním setkání občanů se starostou města, které se uskutečnilo ve středu 18. října v sále radnice, přispěla i hudební skupina Duo Adamis

Kapela Turbo přilákala v sobotu 2. prosince na taneční zábavu kolem 450 fanoušků

Slovenské Duo Jamaha k nám zavítalo jako v minulém roce v předvánočním čase – koncert byl už dopředu zcela vyprodáný

Na slovenskou kapelu Kollárovci zavítalo v sobotu 18. listopadu na tři stovky posluchačů. Se svými převážně lidovými písněmi měla značný úspěch

V sobotu 2. prosince jsme se sešli na náměstí na vánočním jarmarku, který vyvrcholil rozsvícením vánočního stromu. Tomu předcházela vystoupení žáků základní školy a pěveckého sboru pod vedením Drahomíry Říhové. Slavnostní slovo pronesl P. Lukáš Hrabánek. V Galerii Melantrich probíhala retro výstava porcelánu, papírových betlémů a v obřadní síni bylo možno zakoupit vánoční dekorace

V neděli 17. prosince se v kostele sv. Havla uskutečnil letošní poslední koncert – zahrála legendární skupina Spirituál kvintet. Vystoupení bylo již dlouho dopředu beznadějně vyprodáno

KVĚTINOVÁ SOUTĚŽ

D o letošního ročníku Květinčky se přihlásili pouze tři soutěžící. První místo obsadil pan Libor Hazdra se svými muškáty. Na druhém místě skončila paní Paroulková, která zaujala porotu především zátiším s lekníny. Jako třetí vyhodnotila porota zahradu paní Diblíčkové.

Peněžní výhry si mohou soutěžící vyzvednout po novém roce na městském úřadě.

Děkujeme za zaslané příspěvky.

(red)

Na neděli 29. října bylo vyhlášeno varování před silným větrem. Vichřice v Rožďalovicích naštěstí žádné větší škody nezpůsobila

Koncem října byla částečně omezena doprava v Husově ulici z důvodu výstavby vodovodní přípojky

Na přelomu října a listopadu bylo vybudováno odstavné parkoviště u bytoven v Zahradní ulici. Rovněž byla zpevněna komunikace mezi ulicemi Za Špýcharem a Boleslavskou

Ve staré škole byla rozvedena nová elektroinstalace, zapojeno nové topení, položeny parkety, natřena okna a zbudováno sociální zařízení

Na gynekologické oddělení byl pořízen nový ultrazvukový přístroj

Byla zahájena oprava střechy hospodářské budovy za úřadem

Křížky ve Viničné Lhotě a v Podlužanech zrenovoval akademický sochař Martin Pokorný za celkovou částku 400 000 Kč, která byla podpořena dotací od Ministerstva pro místní rozvoj ČR

Starosta města spolu s Tomášem Machem z VaKu Nymburk informoval občany spádových obcí o příslibené dotaci na kanalizaci

Letošnímu zamykání Mrliny příliš nepřálo počasí, a proto se jej zúčastnilo jen šest lodí

K podzimu patří již tradičně výlovy v ptačí oblasti Rožďalovické rybníky (začátek výlovu na Zrcadle, 4. listopadu, 6.54 hod)

Vážení čtenáři Rožďalovicka, máme tu krásný adventní čas a blíží se konec roku. Je to doba nejenom slavnostní, ale i doba, kdy se ohlížíme zpátky a hodnotíme, jak se nám ten rok povedl, co nového nám přinesl. Moje bilanční období v naší škole je tentokrát ještě krátké. Pro mne však plné zdařilých akcí, školních úspěchů i menších zklamání. Jako první chci zmínit letošní sběr papíru. Všichni se pustili do boje o první místo a chtěli vyhrát „tajný ředitelský den“. Zvítězili osmáci a čekal je den ve Freestyle Parku Kolbenka. Děkuje všem, kteří nás podpořili. Bez vás bychom nenasbírali o čtyři tuny (!) více než v předešlých letech. Všichni již myslíme na dubnový sběr – vyhrát chtějí opět všichni. Po *Běhu k Bučickému mlýnu* jsme pro MAS Podlipansko realizovali ještě další dva projekty. Nevídaný úspěch měl projekt *Seniři na slovíčko*. Moc nás těšila slova chvály od vás všech, kteří jste ocenili nápad i realizaci. A velmi zodpovědně se postavili k projektu *Ovocné stromy* devátáci. Každý společně se „svým“ prvňáčkem vysadil „svůj“ strom na louce u studánky pod Dolním rybníkem Na Holi. Pod třešněmi, jabloněmi a hrušněmi si zakopali schránky se vzkazy a obrázky pro další generace.

Úsměvný byl projekt *Krokusy*, při kterém prvňáčci statečně bojovali s blátem a sázeli cibulky rostlinek. Až

na konci zimy uvidíte žluté kvítky ve svahu u studánky, tak to je jejich práce. Do projektu *Jsem laskavec* se zapojily první, druhá, šestá i devátá třída. Pro starší žáky jsme zorganizovali *Přespání ve škole s noční hrou*, pro druhou třídu *Halloweenové spaní* a *Halloweenová kololeda* se moc povedla kroužku angličtiny. Naše škola výborně uspěla i na školních soutěžích. Medailová místa jsme získali na *Běhu 17. listopadu* v Kopi-

dlně, na šachovém turnaji družstev v Nymburce a vítězství v *Kopidlenském jelenovi*. Od září jsme začali s florballem, zkusili jsme první turnaj a vrátili se zklamání. O to více jsme trénovali a výsledek se dostavil. Druhé místo na turnaji v Pečkách. Obrovský úspěch! Děti ze školy i ze školky se zúčastnily *Plaveckého výcviku*, *Mobilního do-*

pravního hřiště, družina pro všechny uspořádala *Drakiádu*, hodně veselý byl školkový den *S kozou na zahradě*, *Tvořivé dílničky* v Domově Rožďalovice, úspěch měla i pozvaná *Divadélka* nebo *Světýlkový den*.

Naši žáci zazpívali při *Rozsvěcení vánočního stromu* nejen v našem městě, ale i v Košíku a druhý adventní víkend patřil školnímu *Dni otevřených dveří*. Krásné byly dílničky ve třídách, mile překvapila *Kavárnička devátáků* a vrcholem se stala výtvarná soutěž *Sněhulák*. Kreativita všech byla obdivuhodná a vybrat nejhezčí díla bylo těžké. O vítězích jednotlivých kategorií rozhodovali všichni návštěvníci.

Když se za tím půlrokem ohlédnu, vidím obrovskou práci nejen pedagogů, ale i celého kolektivu zaměstnanců školy.

Dovolte, abych poděkovala všem pracovníkům naší školy za jejich každodenní práci pro školu a pro naše děti. Děkuji za vstřícnost nejenom rodičům, ale vám všem, kteří nám fandíte, sledujete naše akce nebo se jich účastníte. V neposlední řadě děkuji za obrovskou podporu ze strany zřizovatele naší školy.

Vám všem, přátelé, přeji krásný čas vánoční, bohatého Ježíška a veselého Silvestra. Těším se v příštím roce na další pěkné akce a milá setkání v naší škole.

Mgr. Iveta Klímová,
ředitelka školy

Ve středu 11. dubna 2018 proběhne zápis do 1. ročníku základní školy

Zápis do mateřské školky se uskuteční ve středu 9. května 2018

Tvořivé dílny v Domově Rožďalovice – na snímku zástupci seniorů a předškoláků se svými výrobky

Zážitkový program na zahradě MŠ – děti mohly vidět živé kozy, dozvěděly se, čím se živí, jak se dojí a jaké kousky dovedou

Správnému stolování se mohly děti z MŠ učit s Divadlem pod šepicí během představení s názvem Evelínko, nemlaskej

V říjnu připravila první třída základní školy v rámci programu „Materinko, pojďte k nám“ hodinu Počítání nás baví

Vítězné družstvo soutěže Kopidlenský jelen: zleva Dominik Remar, Štěpán Hron a Patrik Buryan (zároveň vítěz soutěže jednotlivců)

První třída se zapojila do projektu Krokus a vysázela sazeničky této rostliny na hrázi Dolního rybníka

Pro MAS Podlipansko byly realizovány další dva projekty – Senioři na slovíčko a Výsadba ovocných stromů u studánky Na Holi

V sobotu 9. prosince se konal tradiční Den otevřených dveří v základní škole spojený s výtvarnou soutěží o nejlepšího sněhuláka

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky

Volby se uskutečnily ve dnech 20. a 21. října. Ve volbách zvítězilo hnutí ANO 2011, které získalo 29,64 % hlasů a 78 mandátů. Na druhém místě skončila ODS, jež získala 11,32 % a 25 mandátů. Následovaná byla na třetím místě Českou pirátskou stranou s 10,79 % a na čtvrtém místě SPD s 10,64 %. Obě tyto strany získaly shodně 22 mandátů. V poslanecké sněmovně ještě zasednou zástupci KSČM, ČSSD, KDU-ČSL, TOP 09 a Starostů a nezávislých. Volební účast činila 60,84 % z celkového počtu 8 374 501 registrovaných voličů.

Od roku 1996 šlo o sedmé volby do Poslanecké sněmovny. Kandidovalo 31 stran a hnutí, tedy o sedm více než při minulých předčasných volbách v roce 2013. Celkem bylo navr-

ženo 7524 kandidátů, přičemž 2154 (28,6 %) z nich byly ženy. Do sněmovny se nakonec dostalo devět uskupení. Počet kandidátů, kandidujících uskupení i počet těch, jež se dostaly do Poslanecké sněmovny, byl v historii České republiky nejvyšší. Dvacet stran a hnutí obdrželo méně než 1 % hlasů. Deset stran a hnutí kandidovalo jen v některých krajích. Nejvíce jich kandidovalo v Praze (29) a nejméně v Karlovarském kraji (21). Dosavadní parlamentní strana Úsvit – Národní koalice nekandidovala vůbec. Vítězné hnutí ANO získalo nejvíce hlasů ve všech okresech České republiky.

VÝSLEDKY HLASOVÁNÍ V NAŠEM MĚSTĚ
Výsledky hlasování v našem městě v podstatě kopírují výsledky celostátní. Nejvyšší počet hlasů obdrželo hnu-

tí ANO, na druhém místě skončila ODS. Třetí místo obsadila SPD a za ní následovali Piráti (obrácené pořadí oproti celostátním výsledkům). Jen o jeden hlas za Piráty skončili komunisté a hranici 5 % ještě pokořila ČSSD. Volební účast v Rožďalovicích dosáhla 52,01 %, což je mimochodem druhá nejnižší účast ve volebním hlasování od roku 1996. Nižší účast jsme zaznamenali v roce 2010, kdy přišlo k urnám 50,59 % oprávněných voličů. Pokud se podíváme na volební účast v okrese Nymburk, pak jsme dosáhli pomyslné „třetí příčky“ v počtu nejnižší volební účasti. Ještě méně voličů přišlo k urnám pouze v Jíkvě (50,57 %) a v Milovicích (49,27 %).

(Zdroj tabulky: volby.cz)

Marcela Ešnerová

STRANA		PLATNÉ HLASY	
Číslo	Název	Celkem	v %
21	ANO 2011	271	38,22
1	Občanská demokratická strana	75	10,57
29	Svoboda a přímá demokracie – Tomio Okamura (SPD)	70	9,87
15	Česká pirátská strana	58	8,18
8	Komunistická strana Čech a Moravy	57	8,03
4	Česká strana sociálně demokratická	54	7,61
7	Starostové a nezávislí	30	4,23
20	TOP 09	27	3,8
24	Křesťanská demokratická unie – Československá strana lidová	14	1,97
9	Strana zelených	12	1,69
12	Strana svobodných občanů	10	1,41
28	Dělnická strana sociální spravedlnosti	8	1,12
26	Realisté	6	0,84
10	ROZUMNÍ – stop migraci a diktátu EU	5	0,7
19	Referendum o Evropské unii	2	0,28
23	Sdružení pro republiku – Republikánská strana Československa Miroslava Sládka	2	0,28
27	Sportovci	2	0,28
6	Radostné Česko	1	0,14
14	Občanská demokratická aliance	1	0,14
17	Unie H.A.V.E.L.	1	0,14
22	Dobrá volba 2016	1	0,14
25	Česká strana národně sociální	1	0,14
30	Strana Práv Občanů	1	0,14
2	Řád národa – Vlastenecká unie	0	0
3	Cesta odpovědné společnosti	0	0
13	Blok proti islamizaci – Obrana domova	0	0

Bazárek ve Spolkovém domě

V říjnu tohoto roku proběhl ve Spolkovém domě na velkém sále Bazárek dětského, dámského, pánského oblečení, ale také obuvi a hraček, zaměřený na období podzimu a zimy. Tuto aktivitu zaštitily a zorganizovaly maminky z Herničky pro nejmenší, která zde funguje již druhým rokem. Od září se maminky opět pravidelně scházejí každou středu od 9.30 do 11.30 v Herničce, která byla vybudována za pomoci městského úřadu. V rámci tohoto setkání si s dětmi zacvičíme dle říkadél, společně si zazpíváme a hrajeme na hudební nástroje. Nejenže jsou děti v kolektivu a vzájemně se spolu učí vycházet, hrát si, dělat kompromisy, ale nachází zde i nové kamarády a kamarádky. No a maminky? Ty kují pikle.

Proto jste také mohli již podruhé zavítat na již zmiňovaný Bazárek. Jak to celé probíhalo? Ve dvou termínech jste mohli své věci – řádně označené, odevzdat v Herničce, abyste pak ve třech prodejních dnech mohli zavítat a pokoupit spoustu krásných kousků pro své ratolesti, ale i pro sebe. Věcí se nám sešlo opravdu mnoho a téměř každý si zde našel to své. Po ukončení

prodeje se věci roztřídily a putovaly ke svým majitelům.

Bazárek byl určen pro širokou veřejnost a my jsme rády, že se zapojily nejen maminky, které navštěvují Herničku. Ale jak už to u takových projektů bývá, i my jsme zaznamenaly malé nedostatky, které se Vám budeme snažit vynahradit v dalším Bazárku zaměřeném na jaro a léto v předběžném termínu na přelomu března a dubna. Závěrem bychom chtěly poděkovat MěÚ Rožďalovice za poskytnutí prostoru, protože jen díky tomu se toto

vše mohlo uskutečnit bez finančních nákladů. Další dík patří všem, kteří si dali práci s přípravou a donesením věcí. Všem, kteří nám pomohli s přípravou věcí, prodejem a úklidem věcí. Ale ten největší dík patří Vám, všem nakupujícím, kteří se za námi zavítali podívat, protože bez Vás by to nemělo smysl. Těšíme se na Vás a věříme, že v jarním bazárku se sejdem v minimálně stejně hojném počtu... Do té doby se na Vás těšíme v Herničce.

Kája Věbersíková a Martina Malá

NA CO SE MŮŽEME TĚŠIT

24. prosince	Štědrovečerní vytrubování (každou celou hodinu od 20.00 do půlnoci)
24. prosince	Půlnoční mše (kostel svatého Havla, 24.00)
13. ledna	Myslivecký ples (sál Radnice, 20.00)
19. ledna	Hudba léčí (Taneční orchestr TOX, sál Radnice, 14.00)
3. února	Zájezd na muzikál Muž se železnou maskou (Divadlo Broadway)
10. února	Hasičský ples (sál Radnice, 20.00)
24. února	Hudba léčí (Měchovka-Volha, sál Radnice, 14.00)
3. března	Maškarní ples (sál Radnice, 20.00)
17. března	Rybářský ples (sál Radnice, 20.00)
24. března	Hudba léčí (Progres, sál Radnice, 14.00)
24. března	Burza exotického ptactva a domácích zvířat (Spolkový dům, 8.00)
31. března	Oldies Party (sál Radnice, 20.00)

Ochutnávka vín a strašidelné odpoledne

Poslední listopadový víkend se nesl ve znamení nabitého programu ve Spolkovém domě.

V pátek 24. listopadu jsme jako Přátelé dobrého vína pořádali ochutnávku vín ze Zámeckého vinařství Munzar, které se nachází asi 15 km od nás, v Domousnicích. Na degustaci jsme měli připraveno osm vzorků, počínaje Rulandským bílým přes růžové Zweigeltrebe až po červené Svatovavřínecké Barrique 2008. Během ochutnávání na nás čekalo vyprávění nejen o víně, jeho výrobě a pěstování, ale také o zámku a o tom, jak vlastně vinice v Domousnicích vznikaly. V roce 2004 byly na nedalekém svahu u zámku vysázeny vinice, které se rozprostírají na 7 hektarech. Veškeré víno sklízí se ručně, sami ho plní do lahví, a mohou nám tak nabídnout kvalitní víno za rozumné ceny. Jako občerstvení k vínu byla připravena voda, pečivo a variace sýrů. Počet míst byl omezený, díky zájmu se kapacita naplnila a už teď domlouváme další podobnou akci na jaro 2018, aby se dostalo na všechny milovníky dobrého vína.

V sobotu následovalo strašidelné odpoledne. Kolem 15. hodiny se začali scházet všichni bubáci, čarodějnice a čarodějové, bílé paní, ale třeba taky mumie, a tak zábavné odpoledne, které jsme za Klub maminek a dětí po-

řádali, mohlo začít. Pro děti byly připraveny rozličné soutěže – skákání v pytli, běh s balónkem na lžici, poznávání předmětů poslepu, poznávání ovoce podle chuti a výroba netopýra. Po splnění všech úkolů na děti čekala sladká odměna, malování na obličej a diskotéka, na které jsme se všichni vyřídili. Jako občerstvení byl pro děti i rodiče připraven bohatý raut, na kterém se podílely i maminky z našeho klubu. Kromě kávy, čaje, džusů a minerálek bylo připraveno i strašidelné mlsání šneků z listového těsta, krvavých prstů z lineckého těsta, zelené a barevné bábovky, dále bubáci v čokoládě, zelený kokosový perník, celurové a mrkvové jednohubky, ovocné a zeleninové kelímky s dipem a nako-

nec muffiny s krémem. I když na okno nic lákavého, vše chutnalo báječně. No a po setmění a vyřádnění se na parketu přišel na řadu lampionový průvod na náměstí. Celý víkend jsme si moc užili a doufáme, že i vy, milovníci vína, rodiče a hlavně vaše děti.

Naše poděkování patří MěÚ Rožďalovice, že nám dává možnost takovéto akce pořádat, dále všem maminkám a lidem, kteří nám byli nápomocni, ať už s přípravami, soutěžemi, úklidem a vším, co k tomu patří. Bez Vás by to také nešlo! Už teď máme plnou hlavu nápadů, tak se s námi těšte na jaro.

*Za Klub maminek a dětí Rožďalovice
Kája Vebersíková a Martina Malá*

Vánoční výstava a tvořivé dílny v Muzeu klasického knihařství

Ve středu 15. listopadu jsme v Muzeu klasického knihařství v Rožďalovicích zahájili výstavu nazvanou Kniha jako blahopřání. Potrvá přes Vánoce až do konce února 2018. Připomíná krásný způsob, jak popřát svým bližním vše nejlepší – knihou, kterou si pro tu slavnostní příležitost sám vydám.

Když jsme se probírali knihami v muzejní sbírce, zaujalo nás množství nejrozličnějších malých knížek krásně vázaných nebo obsahem zajímavých, vždy opatřených věnováním. Vydávání soukromých tisků bývalo zřejmě v první polovině minulého století mezi milovníky literatury docela oblíbené. Také umělecký knihař Jenda Rajman, z jehož dílny muzeum vzniklo, jako vlastník „knihařského závodu“ vydával drobné tisky, často právě k příležitosti Nového roku. Obdarovával jimi své přátele či zákazníky a oni mu zas zasílali ty svoje.

Nejznámějším příkladem je Rajmanova knížka o jeho setkání s malířem Mikolášem Alšem, vydaná jako novoročenka pro přátele v roce 1939. Má čestné místo v hlavní expozici, ale

nesmí chybět ani na této výstavě, kde je k ní přiloženo originální písemné poděkování Marie Alešové. Uvidíte tu další tisky – malé a vtipné, v nichž si známé osobnosti z uměleckých kruhů uměly dělat legraci samy ze sebe, a také si připomínaly důležitost svého umění a řemesla.

Ludvík Bradáč, vážený pražský knihař, potěšil své přátele knížátkou s básní „Balada o vazbě z lidské kůže“. V ní mu autor přisuzuje, že kůži pro vazbu knihy sám vyřízl ze zadku zemřelého spisovatele. Na výstavě se dozvíte, co všechno se kvůli tomu odehrálo a jak to dopadlo. A podobných kuriozit je tu víc.

Slavnostní zahájení vánoční výstavy bylo spojeno se zajímavou literární besedou. Spisovatel a regionální historik Jan Řehounek barvitě vyprávěl, jak získával podklady pro své knihy. Jednou z jeho posledních je kniha *Svatojirským lesem mezi Labem a Jizerou*, vydaná v edici Tajemné stezky pražského nakladatelství Regia.

Autor tu líčí historii i současnost kraje na hranicích Nymburska, Mladoboleslavska a Jičínska. Podrobně se

tu věnuje Rožďalovicím a jejich okolí. Tato kniha je v prodeji i v našem muzeu.

Jako doprovodný program k výstavě pořádá muzeum tvořivé dílny. Přijďte si vyrobit vánoční a novoroční přáníčka a zdobit je s pomocí historických knihařských tlačítek.

Dílny proběhnou ve středu 27. prosince od 10.30 a 13.30. Doba trvání cca 2 hodiny, cena pro jednoho účastníka 150 Kč. Vhodné i pro děti od 8 let, do 15 let v doprovodu dospělého. Muzeum prosí o přihlášení zájemců předem. Skupiny 4–8 lidí si mohou i jiný vhodný termín dohodnout individuálně. Více na www.rajman.cz.

Od ledna bude v muzeu probíhat restaurování některých stěn, na nichž se zachovala původní výmalba ve stylu art-deco. Výstava ale zůstane a návštěvníci navíc uvidí práci restaurátorů. V zimním období má muzeum otevřeno každý všední den, tedy i v pondělí, vždy od 10 do 16 hodin.

Eugenie Hančarová

Rožďalovice v roce 1977

V těchto zápiscích se vrátíme do historie Rožďalovic poměrně nedávné, a to do roku 1977. Některé zápisky se nám dnes mohou zdát třeba až úsměvné, např. o tom, jak se slavilo výročí říjnové revoluce či o našem budovatelském úsilí. Nejen v souvislosti s listopadovými oslavami sametové revoluce bychom neměli zapomínat na dobu nedávnou minulou a měli bychom si připomínat, že svoboda a demokracie jsou hodnoty, za které je třeba neustále bojovat...

ROK ČINŮ, ROK NADĚJÍ

Významná výročí poznamenala dění ve světě i u nás v republice, svůj odraz měla také v životě naší obce. 60. výročí Velké říjnové socialistické revoluce vzpomínali pokrokoví lidé na celém světě, zvláště pak v socialistických zemích. Naše politicko-výchovné akce se zaměřovaly především na vysvětlování významu VRSR pro naši socialistickou současnost, úspěchy budování Sovětského svazu v duchu leninské linie. Na počest VRSR byly splněny v naší vlasti hodnotné závazky, též v rámci okresu a obce. Příkladem pro celý svět se stala nová sovětská ústava, která byla vyhlášena po všelidové diskusi v říjnu, v roce 55. výročí vzniku Sovětského svazu. V listopadu se Nejvyšší sovět SSSR obrátil s Provoláním ke všem národům, parlamentům a vládám všech zemí. Prohlášení ukazuje východiska k upevnění světového míru. Tento cíl si vytklo také zasedání zástupců 35 států v Bělehradě, zahájené v červnu, jako pokračování helsinské konference. Pozitivní výsledky rozvoje socialistické společnosti se pokoušely znevažovat nepřátelské živly (Pavel Kohout aj.) v tzv. Chartě 1977. Tuto nepřátelskou kampaň podporovanou ze zahraniční rozhodně odsoudili všichni naši pracující v zemědělských i průmyslových závodech, ve školách, kulturní pracovníci a umělci. Znovu jsme si přitom uvědomili, jak vzdáleny jsou tyto pokusy očerňování socialismu skutečnému životu v naší vlasti. Potvrzuje to také každodenní život v naší obci.

BUDOVATELSKÉ ÚSILÍ, VÝSTAVBA V OBCI
V Rožďalovicích můžeme především zdůraznit plnění volebního programu

za první rok volebního období. Od ledna řídí a organizuje výstavbu obce společný národní výbor se sídlem v Rožďalovicích pro Hasinu a Ledečky a zdejší obec spolu s Podlužany.

Po přípravném období začala výstavba čističky odpadních vod v Zámostí a probíhaly dokončovací práce na mateřské škole. V obou případech odvedli občané i místní závody na dobrovolných brigádách velký počet pracovních hodin. Významné byly příspěvky závodů na finančním zajištění výstavby, stejně jako společenských organizací. Částečně byly svépomocí občanů dokončeny chodníky v nové čtvrti individuální bytové výstavby. Tam, kde už byla dokončena kanalizace, je upravena část silnice.

VÝSTAVBA NA ZÁVODECH

Výstavba v místních závodech nezůstává pozadu. ČSSS Sadská, hospodářství Rožďalovice, upravil příjezdovou komunikaci a položil základy k obytné budově pro své zaměstnance v prostoru za špejcharem. Současně se provádí přestavba budov bývalého cukrovaru. Správní budova je dokončena, prozatím zde má být umístěno zdravotnické středisko, než budou provedeny úpravy dosavadní budovy. V budově Strojbalu se také počítá s otevřením závodní prodejny.

SOUČASNÁ ŽIVOTNÍ ÚROVEŇ

Úspěšně pokračuje individuální výstavba rodinných domků, takže možnost přidělování nových parcel v obci byla téměř vyčerpána a MNV připadl úkol vyhledat další v rámci územního zastavovacího plánu.

Dnes je již samozřejmé, že individuální bytová výstavba využívá moderních zařízení a vybavení. Jsou to koupelny, garáže, ústřední topení. Tato zařízení se objevují i ve starších bytech, kde si je majitelé dodatečně adaptují. Růst životní úrovně je patrný v každé domácnosti, jak dosvědčují různé rozhlasové přijímače, televizory, chladničky, magnetofony, telefony, automobily.

USPOKOJOVÁNÍ POTŘEB OBČANŮ, PÉČE O ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

I drobné úpravy a opravy pro zabezpečení potřeb obyvatelstva jsou důležité

pro spokojený život v obci. Zlepšovat osvětlení, upravovat místní komunikace, oprava historických hodin na zdejší radnici, oprava rozvodu místního rozhlasu patří ke každodenním starostem MNV. Rovněž o hygieně životního prostředí se jedná v orgánech lidosprávy často a odpovědně. Vydatně tu pomáhají organizované sběry druhotných surovin a směny na jarní úklid. Letos proběhla 23. dubna.

OCHRANA PŘÍRODY

K péči o životní prostřední náleží ochrana význačných stromů, vzácných rostlin i živočichů. V minulých letech konali takový podrobný průzkum přírodních památek a jejich popis obvodní lékař MUDr. Václav Lekeš a Josef Vyhnánek jako dobrovolní pracovníci Oblastního muzea v Poděbradech. Jejich návrh na ochranu význačných stromů na Rožďalovicku postoupilo pak Oblastní muzeum Středisku státní památkové péče a ochrany přírody Středočeského kraje v Praze. Stromy mají být označeny tabulkami. Protože seznam těchto památek nebyl nikde uveřejněn, zaznamenávám ho stručně zde:

Druh památky: lípa malolistá (Doubřavy, křížovatka), jírovec maďal, skupina 3 (Žitovlice), dub zimní (Rožďalovice), lípa malolistá (Zámostí), jírovec maďal, skupina 3 (Zámostí), lípa malolistá – 2 stromy (Podolí). Další stromy zařazené do návrhu se týkají jednotlivých stromů i skupin. Jsou to lípy srdčité ve stáří 150–250 let na různých místech.

V Rožďalovicích samých k nim patří: lípa před hlavním vchodem do římskokatolického kostela, 2 lípy při opuštěné polní cestě za Podolím směrem k Bučici, dále známá kulturní památka chráněná již v okrese Jičín, totiž stromořadí „V lipách“. Jeho výsadba, původně asi 50 stromů, spadá do doby maršálka Jiřího z Lobkovic. Dnes je to alej 91 stromů vysázených podél cesty od Domova důchodců do Boleslavské ulice. Zbylo jen asi 10 nejstarších stromů ve věku asi 200 let. Jsou vysázeny oboustranně, naproti DD v polokruhu, aby tvořily kulisu pro divadlo v přírodě, které se tu kdysi provozovalo. Neodborným zásahem kolem r. 1936,

ořezáním, byly lípy těžce poškozeny, jsou vykotlané a rozpadají se.

Typický a charakteristický porost tvoří alej topolu černého podél silnice od křižovatky z Podlužan na Nové Zámky. Je to 13 stromů ve stáří 80 let. Jiným častým stromem je zde jírovec maďal – kaštan koňský, např. skupina 3 stromů u křižovatky silnic Rožďalovice – Doubřany – Košík (u Isidora). Prostřední kmen urazila na vršku vichřice. Stromořadí na silnici směrem k DD má celkem 60 stromů a stáří asi 150–200 let. Nebezpečný je spád mohutných větví, který ohrožuje frekventovanou komunikaci. Proto zastavovací plán předpokládá uzávěrku silnice pro motorizovaná vozidla a odklon provozu.

V těsné blízkosti tohoto stromořadí se nachází u pomníku padlých z 1. světové války jírovec pavie. Pozoruhodné rarity najdeme v bývalé zámecké zahradě, dnes u DD. V horní části zahrady roste aklimatizovaný jinan dvoulaločný, v dolní části liliovník tulipánokvětý, částečně proschlý, u paty ohořelý. Jinak jsou tu ještě pozoruhodné dub zimní a dub zimní pyramidální. Mezi památné duby možno zařadit také dub hraničník na úpatí Židáku a dub Perníkář při cestě od Bučice do Mlýnce, kde se za 2. světové války v lesích zdržovala parašutistická skupina. Tento návrh by se měl stát podnětem k úsilí všech občanů na ochranu místních přírodních památek pro budoucnost, neboť tvoří nedílnou součást vzhledu našeho města a jeho okolí.

HOSTÉ Z ŘÍŠE PTACTVA

Vedle obvyklého trvalého obyvatele našeho města čápa bílého, který se letos opět vrátil do svého hnízda v Obůrce, pozorujeme v posledních letech v našem kraji hojný výskyt labutí na blízkých rybnících i jejich častý přelet – letos na jaře 11 labutí. Jisté je také hnízdiště čápa černého, velmi plachého a u nás vzácného, v lese za Pílským rybníkem. Tento náhodný objev učinil jakýsi houbař a přítomnost čápa černého potvrzují také lesníci. Pravděpodobně je i další hnízdiště v lesích u Leduců.

ZLEPŠOVÁNÍ ČISTOTY VOD A OVZDUŠÍ

Velký vliv na ozdravení životního prostředí má regulace Mrliny v úseku

Panská zahrada na konci 70. let

Podlužany – Nové Zámky, právě dokončovaná. Hodně si slibujeme od připravovaného uzavření libáňské droždárny se změnou výroby v příštím roce, zbavíme se tak natrvalo zamořené řeky a stejně zamořené ovzduší.

KULTURNÍ A SPOLEČENSKÝ ŽIVOT:

VÍTEZNÝ ÚNOR

Po této stránce byl letošní rok opravdu bohatý. Únorového vítězství pracujícího lidu bylo vzpomenuáno na veřejném plenárním zasedání MNV 24. února v sále hotelu Záložna.

NOVÁ MATEŘSKÁ ŠKOLA

Velkým svátkem našeho města se stal 1. březen, kdy byla v 15 hodin slavnostně otevřena nová mateřská škola, moderně řešená a dobře vybavená hračkami a pomůckami. Škola má 2 třídy, kapacitu 70 dětí, která se však snižuje na 60, protože jsou přijímány i děti ve věku 2–3 roky. Mateřská škola zavádí též novou výchovnou koncepci jako přípravu pro vstup do první třídy ZDŠ. Je to nejlepší dárek matkám k MDŽ.

V. I. LENIN

Oslava 107. výročí narozenin V. I. Lenina byla zařazena na veřejné plenární zasedání MNV dne 21. dubna. V 60. roce VŘSR byl zvláště zdůrazněn význam Leninovy osobnosti jako jejího tvůrce a zároveň zakladatele prvního socialistického státu na světě.

KVĚTNOVÉ OSLAVY

Program májových oslav začínal prvo-májovou manifestací. Ze seřadiště průvodu u MŠ a DD se konal pochod městem Tyršovou ulicí, Spojovací, Melantrichovou na náměstí. Odpoledne bylo věnováno sportu na hřišti TJ, kde probíhal turnaj žáků v kopané za účasti žáků z Košíku, Kopidlna a Rožďalovic.

6. května uspořádala ZDŠ besedu se sovětskými vojáky. Dopoledne se konal Běh vítězství jako memoriál Váši Taraby v branné zdatnosti. Navečer koncertovala hudba s. Holého na náměstí, kde se řadil lampionový průvod a za doprovodu hudby odešel k pomníku padlých z 1. světové války a k hrobům rudoarmějců. Položením věnců za účasti sovětské delegace byla uctěna památka našich osvoboditelů. Účast občanů, hlavně mládeže, velká.

VÝSTAVA VÝTVARNÍKŮ AMATÉRŮ

22. května byla otevřena v ZDŠ výstava výtvarníků amatérů, přičemž vystoupily s kulturním programem zaměstnankyně DD. Na téže výstavě v dubnu a květnu předtím v Nymburce byly vybrány pro výstavu v kraji dva obrazy, Podzim a Jaro, od zdejšího malíře amatéra soudruha Miroslava Kněžourka.

60. VÝROČÍ VŘSR

V posledním čtvrtletí roku se soustředily všechny akce k 60. výročí VŘSR a Měsíci československo-sovětského přátelství. V den VŘSR 7. listopadu byl

pořádán lampionový průvod k památníkům padlých. 17. listopadu konala místní odbočka SČSP besedu o Sovětském svazu. Na závěr Měsíce bylo 8. prosince veřejné zasedání MNV.

ŠKOLSTVÍ

Zatímco mateřská škola pracuje od března v krásném novém prostředí, zaměřuje se ZDŠ již druhý rok na výuku podle nové koncepce. Počet žáků prvního stupně se zvýšil na 126, na druhém stupni je 106 žáků, celkem 232 žáci. Malotřídní škola v Košíku byla jako poslední zrušena v obvodu ZDŠ Rožďalovice, takže všichni žáci dojíždějí sem z celého okolí. Tomu byly přizpůsobeny i autobusové spoje. Tím vznikly i náročnější úkoly pro školní družinu mládeže, která má dvě oddělení.

Ve výchovné práci školy má významné místo Pionýrská organizace SSM. Připravuje mladé budovatele republiky plněním Plamenů a Cest ve všech oddílech, organizuje zájmovou činnost, sporty, veřejně prospěšnou práci apod. Slib jisker se konal při besídce k MDŽ, slib pionýrů 3. třídy v Praze v Domě dětí a mládeže. PO se účastnila soutěží, jako Partyzánský samopal, aktivně se podílela na kulturním životě obce.

Úzká je spolupráce ZDŠ s místní střediskovou knihovnou. Byla zde uspořádána beseda se známým spisovatelem pro mládež Stanislavem Rudolfem. U starších dívek měla velkou odezvu. K Mezinárodnímu dni dětí pozvalo SRPŠ při ZDŠ na 30. května „strýčka Jedličku“. Toto vystoupení se všem dětem velmi líbilo.

V roce 1977 vyšlo celkem 30 žáků, 23 z 9. třídy a 7 z 8. třídy. Z nich odešlo na střední školy 7, do zemědělství 5, do stavebnictví 5, ostatní do jiných učňovských oborů.

PAMĚTNÍ SÍN RODÁKŮ A PŘÁTEL ROŽĎALOVIC

Dlouho připravovaná expozice se stala skutkem. V druhém poschodí staré školy vedle Melantrichovy síně byla zahájena výstava Gustav Adolf Lindner, rožďalovický rodák a první profesor pedagogiky na české univerzitě. Stalo se tak v roce 90. výročí smrti G. A. Lindnera i k výročí školy, která nese čestný název „Lindnerova“. Stará budova ško-

ly v Husově ulici je z roku 1847, novější z roku 1897.

KULTURNÍ DŮM V KOŠÍKU

Společnou prací v akci Z vybudovali občané v Košíku ze sdružených prostředků MNV, JZD „6. květen“ a LSD Jednoty v Nymburce velký a moderní kulturní dům, ve svém okolí jediný. Předstihli v tom jiné větší obce. Otevření kulturního domu se konalo o pouti 9. července také za hojné účasti občanů z Rožďalovic.

TĚLOVÝCHOVA A SPORT

Hlavním činitelem je v tomto směru TJ Sokol. Zaměřuje svou činnost na základní tělovýchovu, na gymnasti-

nejúspěšnější trenér mládeže za vedení šachového střediska.

Družstvo našich dívek získalo v Praze na celostátním turnaji 1. místo mezi 40 družstvy a přivezlo si do Rožďalovic vítězný pohár spolu se „zlatým oříškem“ a diplomem, což je vystaveno v Síni tradic ZDŠ. Zajímavou besedou a simultánekou s mezinárodním šachovým velmistrem Dr. Miroslavem Filipem zahájil šachový oddíl novou sezonu dne 16. září. Hrál s 37 místními šachisty.

VÝSTAVA EXOTICKÉHO PTACTVA

Český svaz chovatelů drobného zvířectva připravil výstavu exotického ptactva na dny 2.-4. prosince v sále hotelu Záložna. Zastoupeno tu bylo 60 exo-

Otevření mateřské školy se uskutečnilo 1. března 1977

ku, turistiku, šach a kopanou. Zajišťuje pravidelnou tělovýchovu mládeže, pořádá závody, soutěže, účastní se akcí, jako 100 jarních km, dálkových pochodů apod. Slibně se rozvíjí turistika.

V místě pořádá TJ tělovýchovná vystoupení, besedy, přednášky, branný závod a Běh vítězství. Oddíl kopané má velmi dobře vedené družstvo žáků, každoročně pořádá sportovní memoriál Zdeňka Motejla.

Vynikající výsledky vykazuje šachový oddíl, který úzce spolupracuje se ZDŠ. Na škole pracuje šachový kroužek vedený ředitelem ZDŠ s. Suchoradským, který obdržel 15. prosince od OV ČSTV v Jičíně diplom jako

tických druhů ptáků z Austrálie, Indie, Afriky, Nového Zélandu, Ameriky a Číny. Výstava měla neobyčejný úspěch a vysokou návštěvnost.

PŘEDNÁŠKA S DIAPOZITIVY

Společně uspořádaly přednášku „Črty z Holandska“ turistický odbor TJ a ZO ČČK s primářem z Městce Králové, MUDr. Čestmírem Cee.

TELEVIZNÍ ŠOT Z ROŽĎALOVIC

Ve dnech 10.-13. května natočila televize několik záběrů z činnosti šachistů na ZDŠ a zájmové činnosti PO pro Plamínek. Scénka byla zařazena do vysílání 8. června odpoledne.

ROK V ZEMĚDĚLSTVÍ, POČASÍ

Proti mimořádně suchým létům byl rok 1977 příliš vlhký a studený, a to v době, kdy to bylo pro zemědělství nejméně příznivé. Po mírné zimě následovalo studené a většinou mokré jaro, v první polovině dubna napadlo ještě 10 cm sněhu. Polní práce začínaly až v druhé polovině března. Začátek května byl velmi teplý a suchý, později se dostavily bouřky a lijáky, přízemní mrazy se opozdily, poškodily okurky, rajčata, rané brambory ještě 26. května, a dokonce na 1. června. Dva týdny v červnu vydrželo teplé letní počasí, potom se opět ochladilo, celý červenec byl deštivý, větrný, ranní teploty se pohybovaly kolem 10 °C, odpolední teploty nad 25 °C se vyskytly jen v šesti dnech za měsíc. Srpen dovršil charakter tohoto léta, teploty vystupovaly jen kolem 20 °C, časté lijáky způsobily rozvodnění řek. Také na Mrlině byl vyhlášen stav ohrožení, musely být vypouštěny rybníky Bučice, na Hasině a v Mlýnci.

ČSPO konala hlídky a pomáhala při ohrožení domků u vody. Září se projevovalo jako teplotně vyrovnanější, ale chladné, v druhé polovině odpolední teploty jen kolem 10 °C, koncem září se dostavily první mrazy -2 °C. V srpnu a září rostly ve velkém množství všechny druhy hub. Říjen s teplotami až do 23 °C a ráno nad 0 nemohl už vyrovnat studené léto. Jen tři dny po 15. říjnu se objevily ranní mrazíky do -2 °C. I listopad byl poměrně teplý, odpoledne vystoupil teploměr až na 17 °C, většinou se teploty udržovaly kolem 10 °C. Ve dnech 13.–16. listopadu řádila vichřice, potom padal sníh nebo sníh s deštěm a roztával. Celodenní mráz až -7 °C se udržoval ve dnech 28.–30. listopadu. Prosincové počasí bylo hodně proměnlivé, napadlo trochu sněhu, ale o Vánocích při denních teplotách až +6 °C zmizel. Mrazy nebyly velké, nejvýše -8 °C.

V závislosti na počasí probíhaly zemědělské práce a sklizeň. Byly mimořádně obtížné. Už při sklizni sena a píce museli zemědělci zaměřovat více na silážování než sušení. Žně se prováděly téměř bez pravého žňového počasí. Silně zamokřená místa nebylo možno sklídit nejen stroji, ale ani ručně. Tento rok ukázal, jak nutné jsou meliorace, zvláště za Zámostí a na Hasině. Sklízelo se

kombajny vlastními i zapůjčenými, tentokrát poprvé také ze Slovenska. Plánovaného výnosu 3,95 t po 1 ha nebylo dosaženo, skutečnost je 3,80 t. Přesto je to za posledních 5 let druhý nejvyšší výnos, předstížený jen v roce 1974 výnosem 4,18 t na 1 ha. Místo plánovaných 550 t dodalo letos zdejší hospodářství ČSSS 790 t obilovin. Byla to odpověď panikářům, kteří nakupovali mouku do zásoby v obavě, že zemědělci nedostanou úrodu z polí. Proto byly vítány při sklizni brigády: členové Mysliveckého sdružení, SSM z Ledčerek, z pražských závodů i jednotlivci. Dožínky ČSSS Sadská se slavily teprve 16. září. Předtím 6. září byl uspořádán zájezd zemědělských pracovníků na výstavu „Země živitelka“. Při sklizni další hlavní plodiny, cukrové řepy, přálo počasí práci mnohem lépe, takže sklizeň proběhla celkem hladce. Jen na zamokřených pozemcích nebylo možné pracovat stroji. Zde se opět uplatnily brigády z Prahy, z místních závodů a organizací. Průměrný výnos cukrové řepy z 1 ha se pohyboval kolem 34 t.

Při seti ozimých obilovin bylo poprvé použito seti na 12,64 ha letecky.

S plánem v živočišné výrobě a v dodávkách se zdejší provozovna vyrovnala úspěšně.

ÚRODA OVOCE A ZELENINY

Ovoce se urodilo méně než jiná léta, pozdní mrazíky postihly rané druhy ovoce a vlašské ořechy.

Úroda jablek a hrušek byla podle míst nestejná, švestky hnily na stromech.

Chladné a vlhké počasí přálo více pěstování zeleniny kromě druhů náročných na teplo, tj. rajčat a okurek. Jejich sklizeň byla slabá, plody trpěly hnilobou, plísňemi a jinými chorobami z vlhka. Největší sklizeň poskytly košťáloviny, kterým zase nepřála minulá suchá léta.

BRIGÁDY SOCIALISTICKÉ PRÁCE

Kromě závodu Strojbal, ve kterém soutěží o titul BSP již více let několik kolektivů, je třeba jmenovat kolektiv opravárenské dílny ČSSS v Podolí a další nově ustavený kolektiv traktoristů ČSSS jako BSP Vítězného února na základě mladoboleslavské výzvy. Od 1. dubna se přihlásil k soutěži o titul BSP kolektiv pracovníků provozovny Prefa.

KINO MNV

Za rok bylo v kině celkem 142 představení, která zhlédlo 8 342 diváků. Hrubá tržba v částce 26 842 Kčs se z poloviny odvádí Ústřední půjčovně filmů jako půjčovně. Z hlediska finančního není provoz kina rentabilní a musí být dotován. Po dobu plesové sezony je sál kina jako jediný v obci uvolňován na soboty a promítání přesunováno na neděle, což je pro kino nevýhodné, neboť nedělní návštěvy jsou slabší. Jistým úspěchem je skutečnost, že výkony kina mají vzestupnou tendenci. Novinkou se stala 1. přehlídka dětských filmů 7.–9. prosince, kterou navštívilo 229 diváků. Návštěvnost sovětských filmů stoupla o 50 % proti loňskému roku díky zavedeným patronátům závodů a organizací nad těmito filmy. V soutěži o největší návštěvnost na sovětských filmech se kino dostalo na první místo v okrese. Důležitá je výchova mladého filmového diváka prováděná v ZDŠ soutěžemi, výstavkami a propagací dětských filmů.

SBOR PRO OBČANSKÉ ZÁLEŽITOSTI

Sbor se zabývá vítáním občánků spolu s předsedou MNV. Průběh má slavnostní ráz podle ustálené tradice: recitace pionýrů, projev a blahopřání předsedy MNV, zástupce Sboru, matky obdrží pamětní knihu, květiny a jejich děti hračky.

Spolu se ZDŠ a VB se každý rok uskutečňuje předávání občanských průkazů 15letým žákům, kteří dostávají od Sboru vhodnou knížku na památku. V obřadní síni se konají sňatky. V tomto roce bylo oddáno 14 dvojic, které dostaly jako upomínku grafický list akademického malíře Bohuslava Knoblocha.

K záslužné činnosti Sboru ve spolupráci s MNV a jeho sociálně zdravotnickou komisí náleží návštěvy jubilatů od dožitých 75 let a dále po 5 letech. I oni dostávají blahopřejný list a dárek. Letos bylo tak navštíveno 14 občanů 75letých, 15 občanů 80letých a 3 občané 85letí. Tento aktiv potřebuje rozšíření o další členy. Uskutečňování zlatých svateb se tak dobře nedaří buď pro nepochopení, nebo i z finančních důvodů. Upozornění na tato výročí by mělo vycházet z rodiny, od dětí.

Připravila Marcela Ešnerová

Veselý život učitelský

Práce učitele je náročnou profesí. To ale neznamená, že nemá i své veselé stránky. Učitelé se mimo třídu, třeba ve sborovně, dovedou příjemně pobavit, a zbavit se tak stresové zátěže, kterou si z pobytu se žáky přinášejí. Ve svém archivu mám mnoho dokladů o tom, jak jsme se my, rožďalovičtí učitelé, bavili v 70. a 80. letech na škole v Rožďalovicích. Byli jsme tehdy na okrese Nymburk výjimkou v tom, že na škole byl učitelský sbor genderově vyrovnaný, tj. počet mužů i žen byl skoro v rovnováze. To se projevovalo při různých neformálních situacích. Třeba když se slavil svátek žen (MDŽ) a následně i mužů (Jidáše) o Velikonočních. K takové příležitosti nám mužům kolegyně vytvořily text písně na melodii skladatele Jaroslava Ježka:

POCHOD STOPROCENTNÍCH MUŽŮ

(věnováno mužům učitelského sboru ZDŠ Rožďalovice: J. Sládkovi (emeritnímu řediteli), O. Suchoradskému (současnému řediteli), učitelům J. Hroudovi, V. Lacinovi, K. Janišovi a V. Hakenovi (školníkovi); text neznámého autora na melodii Jaroslava Ježka)

Vás šest je ve škole, vážíme si vás tůze,
zvláště když MDŽ je významná
pro nás schůze.
S vámi je potíž, vás šest je totiž,
na okrese atrapa mužů.

Ref.: A tak vám tedy děkujeme páni,
zábava s vámi je, ta je k popukání,
styďte se, to vy jste muži snad?
Co si to namlouváte!

Starosti máte jen o dobré jídlo,
o jídlo a pak též o dobré bydlo,
vám teda žádná z nás nehodí růži,
tak styďte se, vy stoprocentní muži

Jak by blažilo nás, kdybyste k svátku ženy,
dali tak volno nám, učili všechny třídy,
koupili víno, vařili kafe, koukaly bychom,
jak vám to klapě.

Ref.: To by vás ani ve snu nenapadlo,
koupit nám třeba lístečky na divadlo,
bavte se, holky, vesele,
my za vás budem makat!

Zasloužíte si to za všechnu práci,
my nejsme přece chlapi pro legraci,
a zejtra každá z nás vám koupí růži,
ať víte, že jste fakt stoprocentní muži!

Komunikace mezi členy učitelského sboru a vedením školy byla v době předmobilní poněkud složitější. Často jsme si posílali nejrůznější písemné vzkazy. Tak i já coby ředitel školy udílel pokyny své zástupkyni v době, kdy jsem se účastnil školení matematiků v rámci postgraduálního studia na Pedagogické fakultě v Hradci Králové:

Ahoj Drahomíro, buď silná a vytrvej!

Děkuji Ti za zprávy ze školy. Jsou radostné, takže jsem jimi docela pookřál. Znaven matematickými poučkami a vzorci, nemám v žádném případě připravenou mysl na další veledůležité předpisy, které pro nás připravuje odbor školství v Nymburce. Proto Tě prosím, omluv mne na tom jednání ředitelů. Květnatě jim popiš situaci, ve které se na škole momentálně nacházíme. Přesvědč přesvědčivě inspektory, že nikdo z nás dvou z vedení školy se jednání nemůže zúčastnit. Druhý den po poradě zavolej kolegovi řediteli Pokornému do Semic a zeptej se ho, o čem se jednalo a zda z jednání vyplynuly nějaké úkoly či závazky. On je světa znalý a jistě Ti rád podá přesné a vyčerpávající informace.

Já tady na školení hodinu od hodiny nabývám dojmu, že blížící se zkoušku z matematiky není možné na prvý pokus udělat. Věda matematická je natolik složitá, široká a záhadná, že čím více se nořím do jejích hlubin, tím více se přesvědčuji o své vlastní malosti a nedostatečnosti (lépe řečeno blbosti). Moje nálada a sebevědomí tak klesá postupně k absolutní nule. S manželkou a mojí spolupřítelkou se vzájemně utěšujeme a už teď přemýšlíme, jak vysvětlíme svůj neúspěch u zkoušky ve své škole (ona v Kopidlně a já v Rožďalovicích). Když bych se v pondělí do školy jen tak náhodou nedostavil, tak právě sháním nějakou jinou pracovní příležitost, v oboru méně náročném, než je ten současný.

Ale dost morbidních úvah. Učebnice a učení z ní mne znovu volá. A to máme probranou pouze algebru a ještě nás čeká celá geometrie. Věř, že i přes všechny ty popsané nesnáze jsem v duchu stále s Tebou a celou svojí milou školou. Všechny vás pozdravuji a v sobotu nám držte palce, ať to nějak uděláme a zkoušku máme konečně za sebou. Když náhodou dobře dopadne, rád a s pokorou se vrátím

zpátky mezi normální smrtelníky. Ta týdenní společnost matematiků je opravdu náročná a pro lidskou duši skličující...

Už se těším, jak se po návratu s novou energií pustím do kontroly vámi provedené inventarizace předmětů školy. A to fyzicky a kus po kuse. Už teď cítím, že to bude ten nejlepší balzám na mé matematickým školením pochroumané nervy.

Srdečně Tě zdravím a sama prozířetelnost (když Pánbůh prý není) Ti pomáhej při výkonu funkce zastupující ředitelky na naší škole.

*Ahoj! S Pánembohem zatím ještě živý
a částečně při smyslech
Tvůj ředitel Oldřich Suchoradský*

Jiný písemný vzkaz dal své zástupkyni ředitel školy na konci školního roku:

VZKAZ PRO DRAHOMÍRU ŘÍHOVOU
ZE DNE 26. ČERVNA 1980

Drahomíro,

děkuji Ti za podání zprávy. Proseč stojí a bude ještě „stát“ hodně našich sil.

Prosím Tě...

Ty dvě role (červené) pošli hned ráno souduhdu předsedovi MNV Šmelhausovi – slíbil jsem mu je dodat na vyznamenání. Já už je nepotřebuji.

Udej někomu ty tři volné lístky na spartakiádu do Prahy. Zvlášť mi jde o ten „zeleň“ – ten je pro Kamila Janíše. V 11 hodin je odjezd do Prahy zvláštním autobusem od odboru školství ONV. Ty červené dej někomu po poradě s Lacinou (odbory do toho také mají co mluvit). Jsou oba na sobotní vystoupení.

Rozdej třídním podepsaná vysvědčení. Chybí ta Lacinova (vím o tom a podepíši je v pátek ráno). Co s 2. třídou (s. Boudná), to nevím. Zjisti, kdy je přinese k podpisu. Podepsal bych je večer před (anebo po) plenárním zasedání MNV.

Ještě k zítřku:

Ráno o 1/2 8 pojedou s. Hrouda a s. Haken do Nymburka. Po návratu půjde s. Hrouda učit za Janíše, který pojedě autem pomáhat na Proseč.

Buď dobré mysli. Ze spartakiády ti přivezu lízátko (za 0,25 Kčs). Tak ať se máš na co těšit!

Ahoj, zdraví Tě „šéfík“ Olda S.

Se školou si dopisovali i rodiče. K vy-
luštění textu této omluvenky by nepo-
mohl ani soudní znalec písma. Možná
že mezi čtenáři Rožďalovicka je takový
expert a možná nám pomůže po letech
vyluštit, co nám maminka jedné naší
žákyně vlastně vzkazovala:

Šťastné učitelko, pevně vás
prosim dože, sime ist kdochto
reči po, omluvenku piotak zme
boli ale nemole siotku hničku
tak restredii si me ist o 11 jednej
hodine a me se horšie ne
može dychat me nozmi sovit.
Balážová Jerešová

Na závěr veselých vzpomínek ještě
hrst perliček ze života školy tak, jak
jsme si je stačili poznamenat:

- Kráva má žaludek desetkrát větší,
než je ona sama.
- Funkce lesa: Lesy zadržují vodní
páry a tím se osvěžuje vzduch při
páření.
- Ropa se těží v Bratislavě, kde vychá-
zí na povrch z ropovodu.
- Význam včely medonosné je, že pi-
luje stromy a vyrábí med.
- Včely žijí v úlech. Matka klade va-
jíčka, ze kterých se za tři týdny vy-
líhnou turci a dělnice.
- Opočlověk si neuměl sám skoro nic
vyrobit, protože měl malý mozek.
- Pračlověk měl pazoury, z kterých
vyráběl pěstní klíny.
- Nejúrodnější moravskou nížinou je
Hovnomoravský úval.
- Proti psu se kočka brání tím, že prs-
ká a drápama mrská.

- Kapr dýchá játrami.
- Dva protilehlé poledníky se jmenu-
jí polednice.
- Jan Hus byl redaktor na Karlově
univerzitě.

- Jan Žižka byl vojévůdce a vedl husy
do bojů.
 - Kazi se rozhodla jet na hrad, Bi-
voj uviděl tu svini, tak ji vzal za uši
a hodil si jí na záda.
 - Střední příčka je úsečka, která půlí
úsečky, které protíná na dvě stejné
úsečky.
 - Divá Bára se mi líbí, protože je stat-
ná a má způsoby jako chlapec.
 - Obyvatelstvo Ameriky: černoši, bě-
loši a žlutoši.
 - Čtyři hlavní světové strany: kapita-
listické, socialistické a komunistické.
- OMLUVENKY**
- Nemohla jít na branné cvičení, pes
jí sežral buřty.
 - Jirka nemohl včera přijít do školy,
protože šel s kozou ke kozlovi.
 - Nemohl najít dvě stejné ponož-
ky a maminka ho bez nich nechtě-
la pustit.
 - Zaspala celá rodina.

- Při přeskakování kaluže uklouzl
a zranil se.

ZE ŽÁKOVSKÝCH KNÍZEK

- Přinesla do školy dymogan – zápalné
tablety – a vykourila učitelský sbor.
- Jezdí nosem po lavici, aby to pískalo.
- Běhá po chodbách nedovolenou
rychlostí.
- Nosí do školy příliš krátké sukně,
takže vzbuzuje u spolužáků vět-
ší pozornost než já svým výkladem.
Prosím o prodloužení.
- Tahá děvčata za mléčné vaky.
- Dává pozor, jestli dávám pozor, a když
si myslí, že nedávám pozor, tak nedá-
vá pozor.
- Byla na záchodě se třemi spolužáky
a kouřila.
- Hází po spolužačkách sušeným se-
menem.
- Pravidelně chodí do školy nepravidelně.
- Svačí cibuli a obtěžuje zápachem.

Oldřich Suchoradský

Prání příjemného prožití vdnoc
Tobě i všem pracovním
MNV Rožďalovice,
početkání za pomoc a spolu-
práci v roce 1977
s
práním mnoha pracovních i
osobních úspěchů
v roce 1978
přeje
učitelů
zaměstnanců
Mnichovy ZDS
a rodičům
Oldřich Suchoradský

Vánoční přání zaslané předsedovi MNV
Josefu Šmelhausovi a zaměstnancům úřadu

Stotřicáté výročí úmrtí významného pedagoga Gustava Adolfa Lindnera (II)

Dne 2. října 1871 byl Lindner jmenován ředitelem německého reálného gymnázia v Prachaticích. Šlo o gymnázium, které bylo právě zestátněno. Ústav byl v té době velmi špatně vybaven a měl poměrně málo žáků. Lindner byl tímto přeložením velmi zklamán, protože si nepolepšil a od oblasti vědecké práce byl zase vzdálen. Proto hned po příchodu do Prachatic zažádal o volné místo ředitele gymnázia v Českých Budějovicích. Dočkal se však dalšího zklamání. O svém návratu z Celje a o svých dalších představách napsal známému inspektoru Svobodovi, který však tento dopis použil jako důkaz toho, že Lindner již neumí dobře česky, a proto nemůže řídit české gymnázium.

Lindnerova rodina se v Prachaticích rozrostla o synka Artura Jana Viktora (31. srpna 1872), který však velmi záhy zemřel. Zdravotně Lindnerovým město vůbec nevyhovovalo svým drsným počasím a právě zavlčeným tyfem, který zachvátil celou jeho rodinu. Původně se zdálo, že Prachatice jsou jen přestupní stanicí, odkud bude povolán na pražskou univerzitu, kde se uprázdnilo místo profesora praktické filozofie. Návrh na jeho jmenování však neprošel.

Po jednorocím působení v Prachaticích byl 14. září 1872 jmenován ředitelem učitelského ústavu v Kutné Hoře, kam se 3. října přestěhoval s celou rodinou, mimo syna Gustava, který zůstal studovat v Prachaticích. Ústav byl založen teprve v roce 1870 a neměl ještě plný počet tříd, ale žáků bylo dost a jejich počet se každým rokem zvyšoval. Lindner zde vyučoval vychovatelství, všeobecné vyučování, logiku, psychologii, dějiny pedagogiky a školství a nějaký čas i němčinu. Učebnice žádné nebyly, a tak Lindner přednášel podle vlastních plánů a látku na konci hodinu shrnoval v resumé, které žákům diktoval.

S přičiněním prof. F. B. Kaliny vybudoval pedagogický ústav, který si získal vynikající pověst a vyrovnal se nejlepším ústavům tohoto druhu v Rakousku. Lindner, jako jediný Čech, zasedal při jednání o nový status učitelských ústavů a mnohá opatření, která na jedná-

ní navrhnul, byla přijata ministerstvem do organizačního statusu pro učitelské ústavy vydaného v roce 1874.

Kutnohorský ústav doplnil a obohatil o knihovnu a různé sbírky. Měl rád obrazy, diagramy, mapy, přehledy, které nechával rozvěšovat po stěnách chodeb a tříd. Chtěl tak prosadit zásady názorného vyučování. Sestavil „Pedagogické dvacatero“ a „Didaktické dvacatero“, které viselo na čelných místech ve třídách. Snažil se vždy být přátelským a vlídným ředitelem a dobře vycházet s členy sboru. Od 1. května 1873 byl v Kutné Hoře jmenován i okresním školním inspektorem.

V témže roce byl povolán jako soudce (juror) světové výstavy ve Vídni a byl mu svěřen referát o českém školství, za který byl odměněn zlatým záslužným křížem s korunou.

Veřejnosti se Lindner v Kutné Hoře nevyhýbal, ale víc se věnoval rodině a práci. Později přednášel pro širší veřejnost na příležitostná témata. V této době psal převážně česky, čímž silně podpořil dosavadní úroveň české tvorby. V roce 1880 byl jmenován školním radou a o rok později ředitelem zkušební komise pro české a měšťanské školy v Kutné Hoře.

Přestože tak toužil po Čechách, nenalezl v Kutné Hoře plné uspokojení. Chtěl učit na univerzitě, ale jeho žádosti byly opomíjeny. To jej hodně roztrpčovalo. V té době na tom nebyl dobře ani zdravotně. Již od roku 1877 jej trápil silný katar plic, a proto musel přerušovat práci a nastupovat zdravotní dovolenou. Jeho nervová soustava byla tak vyčerpaná, že v roce 1882 s tíží překonal zdravotní krizi. Odjel proto k Vierwaldstädskému jezeru a do Štýrska, kde se zvolna zotavil a načerpal síly pro další práci.

Když byla v roce 1882 pražská univerzita rozdělena na českou a německou, byl na návrh komise po zásluze ustanoven 13. srpna za řádného profesora pedagogiky a filozofie při filozofické fakultě české Karlo-Ferdinandovy univerzity.

Jeho rozloučení s Kutnou Horou 12. října bylo slavnostní. *Kutnohorské listy* č. 18 přinesly u této příležitosti článek,

z něhož vyjímám: „Málo jest těch, kteří znají dosah této ztráty, ještě méně těch, kteří dovedli ocenit Lindnera, pokud mezi námi dlel. Jeho skromné vystupování, ano i stranění se veřejného života kutnohorského zavinilo, že zde méně byl znám nežli daleko za hranicemi českými. Hlavní svoji chloubu ztrácí v něm ovšem učitelský sbor, jehož duševním otcem a původcem Lindner byl!“

V Praze zahájil svoji činnost na univerzitě 16. října přednáškou „O nynějším stavu filozofie“, v níž se již projevovaly jeho názory ovlivněné darwinismem. Nové poslání na univerzitě ho velmi nadchlo. Ačkoli nebyl ještě úplně zdrav, začal přednášet pedagogiku, psychologii, logiku, noetiku, etiku a dějiny pedagogiky. Mimo to zřídil pedagogický seminář. Také zde si posluchači chválili jeho klidný, věcný, logický a přesně ucelený výklad, který upoutával, přesvědčoval a otvíral nové obzory a z něhož vyzařovalo pokrokové smýšlení.

Ještě v témže roce byl jmenován členem c. k. zkušební vědecké gymnazijní komise a o rok později zástupcem učitelstva v zemské školní radě, což všichni učitelé českých obecných škol přijali s velkým nadšením.

I přes pokročilý věk a silnou vyčerpanost přijímal velmi silně podněty z děl, které dříve nedostal do rukou, a neměl tedy čas je prostudovat. Opravoval, shromažďoval a uvědomoval si hlouběji problémy. Toto se projevuje především v opravách jeho vydaných knih, převážně učebnic. Z nich je patrné, že se snažil propracovat svůj systém. V seminářích vedl posluchače k samostatnému vníkáni do pedagogicko-vědeckých problémů a doplňoval je teoretickými přednáškami.

Mimo univerzitu hodně přednášel v různých učitelských a studentských spolcích (Komenský, Budeč), kde byl velmi oblíben a v mnohých zvolen za čestného člena. Lindner tak razil u nás tradici spolupráce profesorů filosofie a pedagogiky s učiteli, zejména národních škol.

Měl i dost odpůrců, a to jak v řadách kolegů, veřejných pracovníků a pedagogů, tak zvláště mezi spisovatelskými pedagogickými kruhy.

V tomto období Lindner rychle stárnul. Trpěl často záchvaty mrtvice, přesto vykonával neúnavně své povinnosti. Bylo na něm znát, že je vyčerpán duševně i tělesně. Nepomáhaly mu ani kratší dovolené na českém venkově. Cítil, že nemůže dál přednášet, a připravoval se odejít do penze.

Zemřel náhle v neděli 16. října 1887 ve třičtvrtě na čtyři na ochrnutí mozku. Slavnostně byl pohřben 18. října na vyšehradském hřbitově za účasti široké veřejnosti, která si v tomto okamžiku uvědomila velikost jeho díla. Na jeho hrobě nalezneme pomník s nápisem z jeho „Záhady štěstí“: *V nitru svém at každý hledá, čeho svět mu nikdy nedá.*

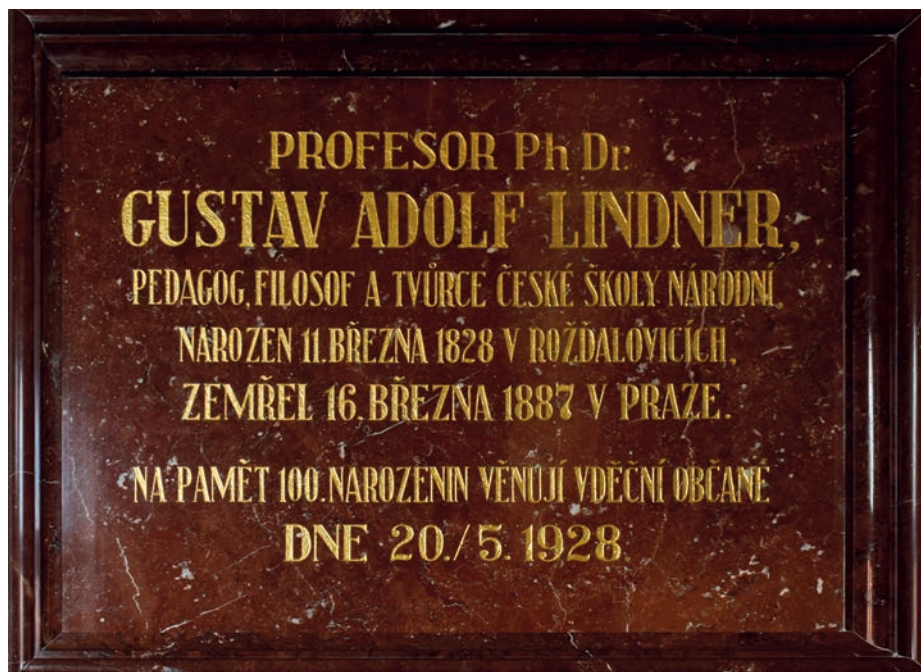
Téměř o 40 let později ukončila svou pozemskou pouť jeho žena Magdaléna. Zemřela 12. ledna 1927 a byla pohřbena po jeho boku.

Ve své vyučovací a výchovné práci usiloval Lindner o rozvoj vlastního myšlení studentů. V didaktické praxi hodně uplatňoval princip názornosti. Hojně využíval vyučovacích pomůcek. Vedl studenty k samostatnosti, zodpovědnosti a k vědomí závažnosti vlastního počínání. Jak tomu nasvědčuje bohatá publikační práce a neustálý názorový vývoj, Lindner se nepřetržitě vzdělával. Měl velmi dobrý přehled o současné literatuře, a nejen to – sledoval i vývoj v ostatních oblastech vědy, kultury a umění.

Jeho spravedlivá uzalost a vlídná shovívavost bořily hradby mezi ním a studenty, kteří se k němu uchýlovali se svými problémy s plnou důvěrou. Vedl své studenty ke styku se společností, ale varoval je před špatnými jedinci. Nezabraňoval starším studentům v návštěvě slušných hostinců, ale stíhal co nejrozhodněji pobyt v pokoutných místech. Kouření nezakazoval, ale poukazoval na jeho škodlivost a nabádal studenty k cvičení vůle a sebeovládání při přemáhání této náruživosti.

Později jako ředitel měl na mysli také další zlepšování znalostí celého učitelského sboru. Navozoval denně metodické problémy a snažil se o společné řešení. Při poradách vybízel ke sledování vývoje a úrovně bádání v pedagogice, psychologii a metodice, doporučoval četbu odborného tisku a literatury.

Lindnerův význam je nejméně stře-
doevropský, pokud jde o rozšíření

Na pamětní desce umístěné v budově školy je chybně uveden měsíc Lindnerova úmrtí

a používání jeho učebnic, a to zejména pedagogických. V úpravě jeho zetě Karla Domina byly u nás používány až do počátku předmnichovské republiky. Jeho díla jsou psána česky i německy, ale pro špatné poměry českých nakladatelů je německých spisů víc a jsou důležitější než spisy české.

Základní význam pro vědeckou úroveň české pedagogiky měl Lindnerem založený měsíčník *Paedagogium*, který začal vycházet roku 1879 a záhy se stal první pedagogickou revue.

Jeho učebnice filozofie, logiky, psychologie a pedagogiky byly překládány do různých jazyků. Byly oblíbeny pro svou logickou stavbu, jasné tlumočení principiálních myšlenek a didaktizující text. Po několik desítek let byly základem pedagogického vzdělání českého učitelstva.

Osobnost G. A. Lindnera, evropského myslitele v oblasti výchovy, je pro naši pedagogiku neobyčejně významná, neboť byl nesporně jedním z největších pedagogů 19. století u nás. Soudil, že bez estetiky a etiky nemůže být věda skutečnou vědou, neboť by v ní převládala jen teorie nepodložená praxí. Usiloval proto o vědecké stanovení cíle výchovy. Její těžiště spatřoval především v utváření morálního profilu. Zdůrazňoval myšlenku, že lepší výchova umožní dosáhnout zlepšení hospodářských poměrů. Výchova měla být přiměřená duchu doby, duchu národnímu a nábo-

ženským názorům. Člověka křesťansky zbožného viděl ve smyslu Pestalozziho idejí jako člověka humánního, a nikoli jako bigotně zbožného. Došel ke čtyřem dílčím úkolům výchovy: k výchově k samostatnosti, ke vzdělání, k šlechtnému smýšlení a k správnému jednání.

Zavrhoval tělesné tresty, protože jeho cílem byla výchova sebevědomého humanisticky zaměřeného člověka. Vycházel z Komenského, na jehož ideje navazoval. Byl trpělivým a klidným učitelem. Snažil se být spravedlivý, nestranný, dobrotivý a vlídný ke všem. Kázeň udržoval snadno svou osobností.

Snažila jsem se zde ukázat Lindnera z mnoha úhlů pohledu: jako vynikajícího pedagoga, dobrého vlastence, spravedlivého ředitele i jako váženého profesora na české univerzitě. Jednu stránku jsem však bohužel poněkud ponechala v pozadí, a to ukázat jej jako člověka, který měl smysl pro humor.

G. A. Lindner se celou svou pedagogickou, publikační a vědeckou činností, pomocí níž navazoval mezinárodní spolupráci s evropskou pedagogikou, a politickým smýšlením zařadil – jak už tu několikrát bylo poukázáno – mezi největší osobnosti českých dějin 19. století.

Je patrné, že se na něj neprávem zapomíná, přesto je toho mnoho, co je z jeho názorů živé a má nám stále co říci.

Dr. Hana Knoblochová

Akademický malíř Jaroslav Kutman (1889–1957)

V polovině října uplynulo 60 let od úmrtí akademického malíře Jaroslava Kutmana, autora velkých pláten s motivy našeho města.

Jaroslav Kutman se narodil 4. prosince 1889 v Doubravanech a zemřel 17. října 1957 v Novém Bydžově. V roce 1909 maturoval na reálné škole v Mladé Boleslavi a v letech 1909–1912 studoval na Českém vysokém učení technickém v Praze obor pozemního stavitelství a architektury. V letech 1912–1913 a po vojenské službě (1913–1918) navštěvoval v letech 1918–1920 jako řádný posluchač Akademii výtvarných umění v Praze. Studoval u profesora Vláha Bukovace, Františka Thieleho a Vratislava Nechleby. Mimo to navštěvoval v letech 1912–1913 a 1918–1920 jako mimořádný posluchač přednášky filozofie, pedagogiky a školské hygieny na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy a složil zkušební řádem požadované zkoušky.

Byl malířem figuralistou a krajinářem, působil především v Praze. Od roku 1921 učil kreslení na střední škole a pak se stal asistentem na Ústavu kreslení a malby při Českém vysokém učení technickém v Praze. Od roku 1930 měl vlastní malířskou školu. Řídil krajinářské kurzy, které probíhaly převážně o prázdninách v Sobotce. Tyto kurzy navštěvovali kromě zájemců o výtvarné umění většinou učitelé. Vydával také časopis *Výchova k umění* a byl předsedou Československého uměleckého sdružení a Uměleckého sdružení učitelů.

Profesor Jaroslav Kutman byl obyvatelům Rožďalovic znám především jako autor obrazů, které zachycují po-

hled na kostel a zámek městečka. Obrazy byly umístěny ve zdejší Občanské záložně.

Jaroslav Haman

Rožďalovice, Kristina Ringlová a české Lurdy

Jen málokdo dnes tuší, že v rožďalovickém domově důchodců prožívala podzim života Kristina Ringlová, které se v dětství třiatvacetkrát zjevila Panna Maria. Ve které z lavic kostela sv. Havla asi sedávala a kdo ji pamatoval, budeme si říkat při jeho návštěvě o Vánocích...

Kristina pocházela z Broumovska, obce Suchý Důl u Police nad Metují. Zjevení Panny Marie tam prožívala v letech 1892–1895. Při dvanáctém z nich Panna Maria požehnala pramen vody, aby přinášel uzdravení nemocným. Suchý Důl se stal poutním místem. Chrám tam ale nenajdeme, protože sbírku na jeho výstavbu znehodnotila

měnová reforma. Na místě zjevení stojí dřevěná kaple, která je replikou původní, úmyslně zapálené vandalem.

Krásná socha „Panna Maria – Uzdravení nemocných“ nad studánkou je dílem autora Františka Hoška. Vděční poutníci kvitují mocný účinek pramene na stavy po mrtvicích, nehojící se rány a mnohé jiné choroby.

Místo posledního odpočinku Kristiny Ringlové však v Rožďalovicích, kde žila od roku 1955, nenajdeme. Jsou jím Hořice v Podkrkonoší.

Zemřela v tamní nemocnici 27. října 1957 – letos od jejího úmrtí uplynulo 60 let. Odpočívá „na Gothardu“, jak se hořickému hřbitovu říká.

Daniela Broušková

Nejstarší muž České republiky žil i v Rožďalovicích

Trutnovinky – regionální portál pro Trutnov a okolí, zveřejnil 8. srpna letošního roku tuto zprávu: „Je to neuvěřitelné, ale je to tak. Jiří Vysoudil z České čtvrti právě dnes oslaví 105. narozeniny. Je tak nejen nejstarším mužem Trutnova, ale zároveň také celé České republiky.“

KDO JE JIŘÍ VYSOUDIL?

Jiří Vysoudil se narodil 8. srpna 1912 v Bohuslavicích u Zábřehu na Moravě jako nejstarší ze tří dětí. Jeho rodiče, Vojtěch a Filipína Vysoudilovi, se přestěhovali do Rožďalovic v roce 1926. Jiří a jeho dvě sestry, Zdena a Lidmila, začali navštěvovat zdejší měšťanskou školu. Zároveň začali navštěvovat cvičení žáků ve zdeším Sokole. V roce 1931 vstoupil do Sokola jako řádný člen. V Památku tělocvičné jednoty Sokol v Rožďalovicích, který byl vydán k jejímu čtyřicátému výročí v roce 1933, je uveden na společné fotografii jako cvičící člen, na druhé fotografii je jako člen lehkooatletického družstva Sokola Rožďalovice. Tady jeho stopa v Rožďalovicích končí. Jak sám říká, později musel jít do pohraničí. Pracoval v Liberci, Rumburku a v roce 1945 odešel s rodinou do Trutnova, kde žije dodnes. Svůj život bohatý na události charakterizuje takto: „Pamatuji císaře pána, zažil jsem první republiku, protektorát

i čtyřicet let socialismu, zúčastnil jsem se tří sokolských sletů, svůj aktivní život jsem zasvětil železnici, kde jsem pracoval 42 let. Recept na dlouhověkost nemám. Myslím si, že za můj dlouhý věk mohou dobré geny po předcích a veselá mysl. Také jsem nepil, nekouřil a sportoval. Hrál jsem volejbal, dělal atletiku a chodil jsem od dětství do Sokola. Cvičební úbor ze všesokolského sletu mám dodnes schovaný.“ Sestra Lidmila se provdala za Stanislava Vodičku, kte-

rý se vyučil knihařskému řemeslu u Jendy Rajmana a sestra Zdena se provdala za Ladislava Matoušů, pokladníka Občanské záložny v Rožďalovicích. Rodiče se v roce 1966 odstěhovali do Jičína.

Připojujeme se, i když sice opožděně k dlouhé řadě gratulantů a přejeme Jiřímu Vysoudilovi, aby mu zdravíčko sloužilo ještě řadu let.

*Podle podkladů Lidmily Dohnalové
zpracoval Rudolf Valeš*

Cvičící členové a dorostenci 1933.

Foto Voseček, Rožďalovice.

Horní řada od leva: Čermák, Horáček, Matoušů, Paleček, Vyrtych, Šourek, Tvrdý, Růžička, Kryslička, Novotný, Stránský, Honc. Dolní řada: Košťák, Valeš, Špicar, Vodička, Vysoudil, Jirků, Louda.

O krkonošských koledách

Pomalů, ale jistě se blíží čas vánoční. K tomuto období patří také koledy a ke koledám pan řídící Josef Horák. Před třemi roky jsem se zmínil v Rožďalovicku o jeho Vánočním povídání o koledách z Podkrkonoší. Ty byly vydány jako dvacetistránkový sešit v roce 1945. V letošním roce se mi dostalo do ruky první vydání jeho sbírky koled. Pod názvem „Krkonošské koledy“ je vydal Josef Krbal, knihkupec v Lázních Běláho v roce 1939. V úvodu této sbírky popisuje, jak koledy sbíral a jak zcela propadl jejich kouzlu.

Zaznamenával jsem je po 35 let svého učitelování na Vysocku a Jilemnicku, několik jsem jich našel ve zpěvníčku rolníka Jáchyma Metelky ve Sklenářích č. 4., jenž je zapsal v r. 1848. V posledních letech se mi stávalo, že např. 76letá stařenka se těžko upamatovávala na všechny sloky, nebo že jsem musil skládati jednu koledu z podání dvou i tří zpěváků. Krkonošské koledy by zapadly do minulosti, kdyby nebylo regionalismu poslední doby, jenž uchovává památky a zvláštnosti krajů. V jeho duchu vznikla i tato má sbírka krkonošských koled. Vybral jsem jich pečlivě na sedmdesát, ač by si zasloužily trvalého zachování všechny, a získal jsem i ochotné ilustrátory v mistru Jaroslavu Skrbkovi, Vladimíru Hrabovi, Františku Janatovi a Františku Šaldovi. Snad u některé koledy přísný kritik namítne, že ji slyšel v kraji, že tedy není krkonošská. — Provenienci písničky lze těžko přesně zjišťovati. Leckterá byla zanesena s hor do kraje a opačně zase z kraje do hor. Jisté je, že koledy, obsažené v této sbírce, byly mi zpívány na horách horáky. Jejich látka, ráz a zejména humor je ryze krkonošský, často krajově drsný, jak rostl z horské bídy na počátku devatenáctého století, kdy nebylo v Krkonoších mimo »prádlo« a úmornou práci za stavem jiného výdělků. Celoroční lidovou stravou byly brambory a ovesný chléb, jediné na vánoce si doprávali horáci koláčů, třebaže jen ze žitné a ovesné mouky, a dlouho před vánočními se na ně těšili a připravovali.

Upěci »povedené« koláče bylo jako vyhrát v loterii — neboť ještě v osmdesátých letech nosili na horách prodáváci po vesnicích před vánočními jakési tekuté kvasnice v putnách a nebylo pak divu, že hospodyňka napekla místo koláčů, na něž se všich-

Martinice.

Z MARTINIC

1. Co jsem se smutnej na - tě - šil na ten bo - ží Štědrej ve-čír,
že se na - jím ště - dro-vnic, ne - u - žil jsem z to - ho nic.

2. Poslala mne moje žena pro koření do Bydžova, pro kvasnice do Prahy, že u nás byly drahý.

3. Pro jabka jsem byl h Veselí, neb u nás byly kyselé, v Chomuticích u Frýdy stavěl jsem se pro slívy.

4. Pro mandle a pro rozinky musil jsem jít do Studýnky, do Vrchlábe pro papír, to byl mrzutej špacír.

5. Tak jsem chodil celej tejden, přišel jsem domů Štědrej den, koláče jsme napekli a jak jsme se ulekli.

6. Kvasnice byly zkažené, koláče byly sražené, žena zlostí skákala, lopatou mne plácala.

7. Pak mně trochu vynadala: »Ó, ty darebáku stará, co ti za to udělám? O svátcích ti jíst nedám!«

8. Nevěděl jsem jinou radu, musel jsem jít na koladu, ať si doma žena sní ty koláče sražené!

9. Tak se na mě nehněvejte a jeden koláč mi dejte, třeba koláč s tvarohem, já pudu s Pánem Bohem.

ni po celý rok těšili, »brusy«, nad kterými mnohdy i zaplakala a pro něž se jí vysmála celá ves. Byla-li to žena energická, našla vinu na mužovi a počátek vánoc nezněl potom šalmaji domácího míru. — Tak zachytily lidové koledy tvrdý horský život a mluví především a nejsrozumitelněji ke Krkonošákům, rozptýleným dnes po celé naší zemi a širém světě, Inoucí však stále přímo vášnivou láskou k rodným horám.

Vzpomínám si, jak někdy před Vánoci, snad v roce 1949, přišel pan řídící Horák do tehdejší měšťanské školy, kde zkoušel na vánoční besídku pěvecký soubor pod vedením učitele Josefa Vosečka. Že jsme chodili do toho-

to souboru i my chlapci, bylo v tehdejší době zcela normální. Zaspívali jsme panu řídícímu několik koled, pochválil náš zpěv a řekl: »Přinesl jsem Ti, Pepíčku, jednu koledu, kterou si myslím, že hravě zaspíváte, a přitom je opravdu ze života.«

Rozpovídal se o obsahu koledy a pamatují se, že se jeho vyprávění protáhlo až do konce zkoušky. Koledu jsme nacvičili a na vystoupení měla obrovský úspěch. Není to o narození Jezulátka, ale o problémech, které mohou před Štědrým dnem nastat.

Zpracoval Rudolf Valeš

Šachový klub Rožďalovice

Zásadním krokem našeho oddílu byl letní přestup do Středočeského šachového svazu. Samotný přestup musel povolit a schválit výkonný výbor šachového svazu ČR. Již několik sezon jsme hráli Královéhradeckou oblast, kde jsem si již i přivyklí a bojovali o postup. Vzhledem k faktu, že děti hrály ve Středočeském kraji a chtěli jsme je zcela zapojit do dospělého šachu (zvažovali jsme postavit již dvě 5členná družstva) museli jsme zvolit toto řešení. Velké vzdálenosti k zápasům na Hradecku se nám pro děti nezdály zcela na místě. Bohužel Středočeský šachový svaz nepovoluje start jednoho mužstva v jiném kraji, což jsme zcela nepochopili, ale vzali jsme tuto skutečnost na vědomí. Při podání přihlášky do soutěže ve Středočeském kraji nám byla nabídnuta možnost přihlásit se do vyšší soutěže, kde bylo volné místo. Tuto možnost jsme využili a od září 2017 hrajeme regionální přebor. Do tohoto přeboru (jde o 8členná družstva) jsme zapojili naplno i naše děti. Vždy hrají 1-3 žáci a získávají cenné zkušenosti v dospělém šachu. Prozatím jsme v roli tzv. otloukánek (máme tři prohry), ale učíme se hrát na vyšší úrovni a určitě nám tato zkušenost přijde v budoucnu vhod. Konec soutě-

že bude až v dubnu 2018 a určitě se dočkáme výhry.

Co se týká našich dětí, tak se jim po třech letech podařilo umístit v okresním přeboru šachových družstev škol nymburského, kolínského a mladoboleslavského okresu na druhém postupovém místě a postoupily do krajského kola. To se uskutečnilo 7. prosince v Neratovicích, kde bylo celkem v naší

kategorii 14 družstev. Byla to již trochu jiná káva a konečným výsledkem je poslední místo. Pro děti to byla v každém případě velká zkušenost.

Závěrem chceme poděkovat městu Rožďalovice za podporu našeho šachového oddílu a všem, kdo se přičinují o rozvoj této krásné hry.

Petr Buryan

Úspěšné žákovské družstvo: zleva Pavel Škoda, Dominik Remar, Alex Truhlář, Petr Šorman a Štěpán Taneček

Účastníci Mikulášského běhu, který se pořádá v sobotu 2. prosince, opět pod vedením Jaromíra Kafky

Drahokam z Afriky

Všeobecné změny klimatu v Evropě mají za následek změny areálů výskytu mnoha živočišných i rostlinných druhů. Mnoho z nich v posledních letech posunulo velmi výrazně hranici svých areálů výskytu na sever.

Vlha pestrá (*Merops apiaster*) byla donedávna známa jako hnízdící druh jen z několika nejjižnějších míst jižní Moravy. V současné době známe její hnízdiště nejen z Moravy, ale také z mnoha dalších míst středních a východních Čech.

Došlo k výraznému nárůstu počtu hnízdících jedinců. V letech 1985–1989 byla celková početnost odhadnuta do 10 párů, v letech 2001–2003 na 33–90 párů a v roce 2005 již na 180 párů.

V ptačí oblasti Rožďalovických rybníků zatím hnízdění doloženo není,

ale dá se zde s velkou pravděpodobností očekávat.

Vlha pestrá dělá opravdu čest svému druhovému jménu. Její nápadně pestré zbarvení jako by do našich končin ani nepatřilo. Kombinace zářivých žlutých, červenohnědých a tyrkysových barev patří spíše do končin tropických a subtropických. Však také jejich původní domovinou je subsaharská Afrika, kde každoročně přecházejí zimu.

Do Evropy se vracejí jako jedni z posledních tažných druhů. Hnízdištěm jsou jim kolmé stěny pískoven, šterkoven nebo říčních břehů. V nich si vlha pestrá hloubí často i více než dva metry hluboké nory, na jejichž konci je hnízdní dutina.

Hnízdí v malých koloniích v počtu 10–20 párů. Potravu tvoří výhradně hmyz, nejčastěji vážky, čmelá-

ci a motýli, případně drobní obratlovci jako ještěrky.

Nápadné jsou jejich svatební lety na hnízdišti, kdy oba ptáci létají vysoko nad hnízdištěm a hlasitě se v letu ozývají měkce znějícím voláním.

Na hnízdění má tento druh velmi málo času. Přesto vychová ve své zemi hnízdě až 8 mláďat. Ta jsou krmena oběma rodiči velmi intenzivně, již tři týdny po vylíhnutí opouští bezpečí hnízda a koncem srpna se staří i mladí ptáci s našimi krajinami opět loučí a odlétají na zimoviště do Afriky.

Zdá se, že je jen otázkou času, kdy se tento nádherný ptačí druh zařadí do avifauny našeho kraje.

Vladimír Šoltys,
geo-icon.cz

Nový druh z Rožďalovicka? Proč ne

V předchozím příspěvku Vladimír Šoltys upozorňuje na skutečnost, že u nás v poslední době registrujeme druhy, které jsme dříve znali jen z jižnějších oblastí. Neplatí to jen pro ptáky, ale hlavně pro bezobratlé živočichy – hmyz nebo pavouky (známý je třeba příklad křížáka pruhovaného). Poměrně častá otázka, se kterou se setkávám, ale je, zda se dá na Rožďalovicku objevit úplně nový, pro vědu zatím neznámý druh.

Odpověď je – ano, možné to je. Musí být ovšem splněno několik podmínek najednou – odborník na danou skupinu, systematická terénní práce a samozřejmě „trošku“ toho štěstí. Takový objev nejspíš můžeme vyloučit u dobře prozkoumaných obratlovců nebo u rostlin, ovšem u některých jiných skupin to kupodivu v úvahu přichází. Ostatně moc nechybělo a...

V úterý 4. srpna 2009 jsem našel u Komárovského rybníka srostlici menší hříbovitě houby, kterou jsem neuměl určit. Však jsem s hříby teprve začínal. V následujících dnech měli přijet na fotografování hub moji známí mykologové z Prahy a Teplic. Zkušeni houbaři již vědí, že začátek srpna bývá nejlepším obdobím na výskyt našich teplomilných hřibů. Proto jsem houbu uschoval a těšil se na její určení. Ovšem v záplavě krásných plodnic vzácných hřibů jsem se svým nálezem neuspěl – prý „nějaká oschlá houba“. Tak jsem si ji alespoň naaranžoval a vyfotil telefonem.

O dva roky později jsme, opět ve třech, procházeli Žehuňskou oborou a teplický mykolog Josef Šutara nás upozornil, že „jsme tady před týdnem na jednom místě asi sebrali suchohříba, kterého nedávno objevili Angličani“. Došli jsme na lokalitu a skutečně jsme zde našli několik plodnic druhu *Xerocomus chrysonemus*. Totožnou houbu, se kterou jsem já „otravoval“ dva roky předtím... Dlužno říct, že Angličani houbu popsali jako nový druh už v roce 2006.

Protože v Česku nebyl do té doby znám žádný nález tohoto hříbu (ostatně ani z jiného státu než z Anglie), kolegové se samozřejmě rozhod-

li tuto skutečnost oznámit mykologické veřejnosti. Než připravili příspěvek do odborného sborníku, naučili jsme se houbu bezpečně rozeznávat a postupně jsme ji objevovali na řadě míst v rožďalovických lesích. Na okrajích dubohabrových lesů nebo přímo na cestách, zpravidla jednotlivě rostoucí plodnice. Součástí publikovaného článku byly nejen zjištěné lokality (kterých mimochodem stále pozvolna přibývá), ale také české jméno. Dlouho jsme přemýšleli, jak houbu český pojmenovat. Vycházeli jsme z latinského názvu a nakonec vyhrál název *hřib zlatokořený*. Houby sice nemají kořeny, jedná se pochopitelně o pod-

houbí, které je však u tohoto druhu nápadně žluté. Je to jeden z charakteristických znaků, kterými se odlišuje od podobných druhů, např. hříbu plstnatého. Dalšími znaky jsou typická barva klobouku a rourek a hlavně hnědý okraj klobouku.

Když se vrátím k výše uvedeným podmínkám – kdybych byl odborníkem na hříby a měl více štěstí a houbu našel o 5 let dříve, mohl jsem pro vědu popsat nový druh z naší oblasti. Takhle jsme objevili „jen“ nový druh pro Českou republiku. Ale to se taky počítá, a navíc všem dnům není konec...

Jiří Rejsek

„Žít tady je to nejlepší, co mě teď ve stáří mohlo potkat“

Rozhovor s paní Wichnerovou jsem si domluvil již před časem. Občas se spolu potkáváme při některých kulturních událostech – naposledy to bylo na zahájení retro výstavy porcelánu v Galerii Melantrich, předtím na slavnostním odhalení reliéfu T. G. Masaryka na pomníku na Hasině. Reliéfu, jehož je autorkou.

V její útulné chalupě si chystám papír s otázkami a jsem připraven doplňovat si odpovědi. Jenže: ptám se na dětství na Hasině a paní Majce se rozzáří oči a vzpomíná a vypráví příběhy, při nichž se směje nakažlivým smíchem. Taký mě upozorní na ty, o kterých nemám psát, protože „se to nesluší“. Já si představám dělat poznámky, poslouchám a nakonec si dlouho povídáme. Ještě, že jsem před tím zapnul nahrávací zařízení...

U Vašeho hesla na Wikipedii je uvedeno, že jste se narodila na Hasině. Bylo to v tomhle domku?

Ne, ne – já jsem se narodila v Praze, ale v téhle chalupě se vystřídalo již několik generací naší rodiny. Dodnes

mám schovanou svatební smlouvu mojí praprababičky, že je povinna dát domek svému synovi Josefu Najmanovi, když se v roce 1872 žení a naopak, co on musí dát jí na vejminěk, kolik slepic smí držet apod. Takže jsem se tady nenarodila, ale prožila jsem zde kus dětství.

Jaké bylo?

Jedním slovem: fantastické. Vzpomínám na babičku, která dělala perfektní bramborovou kaši a buliči oko. Dodnes se mi nepodařilo tu chuť napodobit. Pamatuji si na zdejší prašné cesty, po kterých chodily krávy na pastvu, jak jsme s ostatními dětmi kamínky zdobili kravské výkaly a dělali tak dorty, jak... (viz výše). Dětství tady jsme si opravdu užívali, nádherně!

S nástupem do základní a později do výtvarné školy jsem sem jezdila pravidelně o prázdninách.

A brzy jste se vdala...

Ano, přesně na osmnácté narozeniny, i když rodiče s naším sňatkem nesouhlasili.

Realizované návrhy M. Wichnerové, převzato z M & B, 5/2014

Krátce po svatbě jste odešli do Izraele. To ale nebyl poklidný odchod...

No to samozřejmě vůbec ne, z tehdejšího Československa se dalo jediné utéct. Tak to bylo i v našem případě, ale to by vydalo na román.

Prosím, tak alespoň ve zkratce.

Manžel Jiří, vynikající fyzikální chemik, tady neměl díky socialistickému

plánování podmínky pro svoji práci. Menším podvodem získal výjezdni doložku na cestu do Izraele, kde žil jeho bratranec. Já jsem s ním, jak bylo zvykem, pochopitelně nemohla. Počkali jsme, až odmaturuji a naplánovali jsme moji cestu do Bulharska.

Každý druhý týden se tam jezdilo přes Jugoslávii a na tuhle cestu jsem dostala výjezdni doložku já. Jiří odletěl napřed ve středu, ne do Izraele, ale do Vídně, kde se snažil získat pomoc pro můj přechod z Jugoslávie do Rakouska. Já měla zajištěný vlak na pátek, on mi zatelefonoval a domluvenými hesly (vše jsme důkladně tajili, i před rodiči) mi sdělil, že pomoc je připravena. Na poslední chvíli jsem stihla vlak a vystoupila v Rijece (*město v dřívější Jugoslávii, dnešním Chorvatsku – pozn. jr.*), kde již čekal manžel.

Takže happy end?

No, jak se to vezme. Spíš nám začal těžký život emigrantů. Pomohla nám izraelská ambasáda v Bělehradu, vlakem jsme odjeli do italského Terstu a pak lodí s dalšími uprchlíky do Izraele. Tady jsme se začali učit hebrejsky, Jiří hledal práci, narodila se nám dcera...

Bohužel se nenaplnilo, co jsme si představovali, a tak po dvou letech následovalo další životní rozhodnutí – odjet přes Německo do Ameriky.

Tam jste ale nedorazili...

Manžel jel napřed zajišťovat cestu, ale v Německu mu všichni Ameriku rozmlouvali. Tak jsme se po mém příjezdu za ním rozhodli, že tam zůstaneme. A následovaly zase lágry a vše, co souvisí s životem emigranta. Těžké začátky, psal se rok 1968.

Kde jste našli druhý domov?

Usadili jsme se v Jülichu, kde manžel po čase našel zaměstnání, mezitím se nám narodil ještě syn a já byla doma s dětmi. Pak jsem chvíli pracovala jako grafička a potom jsem byla učitelkou výtvarné výchovy na tamním gymnáziu. Nakonec jsem ještě sama začala v roce 1975 studovat a o rok později jsem si zařídila vedle nás v malém bytě ateliér, kde jsem následujících 11 let dávala kurzy výtvarné výchovy.

Jak jste se dostala k medailím?

Studovala jsem sochařství v Kolíně nad Rýnem u profesora Karla Hanse Burgeffa, významného medailisty, fantastického člověka. Od roku 1989 jsem se mohla ucházet o zakázky a účastnila jsem se docela úspěšně soutěží na medaile. A po roce 1990 jsem zjistila, že podobné soutěže vypisují i Československá národní banka a Česká mincovna. Návrhy jsem tedy vozila nebo posílala i do těchto soutěží a občas získala nějakou cenu. Prvním vítězstvím byl návrh na minci u příležitosti založení Karlovy univerzity (vydána v roce 1998).

Máte přehled, kolik lidí se tomuto oboru u nás věnuje, jaká je konkurence?

Konkurence je poměrně velká, soutěží se účastní kolem 25 autorů, někteří s více návrhy. Z jablonecké medailérské školy vychází každý rok řada moc šikovných lidí, ale konkurence mi nevádí. Práci dělám, protože mě to stále baví. Teď právě dokončuji návrh do soutěže na pamětní medaili ke 100. výročí zavedení československé koruny.

Pracujete tady v kuchyni – představoval jsem si, že jako významná autorka budete mít svůj ateliér...

(*Smích*) Ano, ateliér je v plánu, ale zatím nebyl čas a ani finance na jeho realizaci. Do roku 1989 jsme sem nemohli, protože jsme byli odsouzeni,

pak jsme sem začali jezdit a po smrti maminky a manžela jsem se tady v roce 2000 usadila natrvalo. Ale pořád je co dělat – zakázky, soutěže, zahrádka, zvířectvo...

Ano, když jsem tady byl u Vás naposledy, ukazovala jste mi houby, které Vám rostou pod stromy na krásné zahrádce. Tehdy jste říkala, že se do lesa ani nedostanete...

Letos jsem párkrát vyrazila, ale lesy tady už nejsou jako dříve – spousta nepořádku a hlavně vykácené paseky. Taký rybník, ve kterém jsme se jako děti koupaly, je špinavý...

Hasina už není, co bývala?

Přesto jsem tady strašně ráda. Žít tady je to nejlepší, co mě teď ve stáří mohlo potkat.

*Rozhovor připravil
Jiří Rejsek*

Akademická sochařka Marie (Majka) Wichnerová je významnou českou medailérkou. V Praze absolvovala Hollarovou výtvarnou školu a v Německu, kde od konce šedesátých let žila, vystudovala sochařství, obor volná plastika. Je autorkou mnoha návrhů mincí a pamětních medailí. V současné době žije a tvoří na Hasině.

Na kole do Chorvatska

Urazit dalekou cestu do Chorvatska pouze na kole se v mých očích a silách jeví jako nemožná věc. Proto, když jsem se dozvěděla, že tuto výpravu absolvoval pan Petr Severa z Rožďalovic se svými třemi syny, neváhala jsem ho požádat o rozhovor.

Jak často sportujete?

Nejvíce času věnuji běhání, v průměru chodím běhat tak třikrát týdně. Nejradši běhám v přírodě po lesních cestách, obvykle tak 5–10 km, občas si zaběhnu i dvacítku. V dnešní době je pro mne běhání také výborná kompenzace k sedavému zaměstnání.

Jaké sporty provozujete?

Kromě běhání jezdím na kole, v zimě běžkuji. V létě se věnuji vysokohorské turistice, s partou známých a se svými syny jezdíme do Alp nebo na Slovensko.

Jaká je pro Vás největší motivace, proč jezdíte na kole?

Kolo využívám především účelově. Na kole pravidelně netrénuji, baví mne spíš cykloturistika.

Cyklistika, ať už amatérská, či profesionální, je poměrně náročný sport, jak to vidíte Vy?

Profesionální silniční cyklistice příliš nefandím, mám pocit, že většina vrcholových cyklistů si dobrovolně ničí zdraví dopingem a v tom nevidím smysl.

Jak dlouho předem jste letošní jízdu plánoval?

Cestě do Chorvatska předcházel před dvěma lety cyklovýlet do Polska k moři a zpět. Hned po návratu jsme začali přemýšlet o další cestě na druhou stranu do Chorvatska. Detailní příprava trasy zabrala několik dnů.

Co bylo cílem vaší cesty?

Cíl cesty bylo východní pobřeží Istrie, dojeli jsme až do Rabacu.

Jak často jste před tím trénoval?

Žádný speciální trénink na to nebyl potřeba, je to spíše o tom, to usedět. Já jsem měl od jara najeto asi 1500 km, kluci na tom byli trochu lépe, dojíždí každý den na kolech do školy.

Na jakém kole jezdíte?

Všichni máme 29palcová kola. Na tak dlouhou cestu s nákladem okolo 20 kg na nosiči je dobré mít odolné kolo.

Cesta byla bezpečná?

Převážně ano, pokud to šlo, jezdili jsme po málo frekventovaných silnicích, nejhorší byly průjezdy velkými městy v hustém provozu.

Potkalo Vás cestou nějaké nečekané dobrodružství?

Malé překvapení nás potkalo na slovinsko-chorvatské hranici při kontrole dokladů. Zjistili jsme, že jsme doma zapomněli pas nejmladšího syna. Nechtěli nás pustit dál, požadovali alespoň nějaký jiný doklad s fotkou. To byl trochu šok – chybělo nám asi 20 km k moři. Po dlouhém hledání jsme zjistili, že s sebou máme průkazku ČD. Na tu nás do Chorvatska pustili, ale s tím, že zpátky už se bez pasu nedostaneme. Druhý den nám po telefonu poradili na velvyslanectví v Záhřebu, že si máme nechat pas poslat nějakou zásilkovou službou.

Bivak na pobřeží Istrie

Nakonec nám ho přivezlo DHL do kempu v Rijeci.

Trochu dobrodružný byl také průjezd Slovinskem, kde několik dnů před naším příjezdem vydatně zapršelo. Projížděli jsme mezi zaplavenými poli, voda místy dosahovala úrovně vozovky. Některé cyklostezky byly rozblácené a občas připomínaly spíš potoky.

Jak jste se stravovali, kde jste přespávali?

Nějaké potraviny jsme vezli z domova, hlavně na snídane, abychom se ráno nezdržovali nakupováním. Na obědy jsme chodili do restaurací. Spali jsme volně v přírodě pod širákem nebo ve stanu, podle počasí.

Kolik kilometrů jste ujeli celkem a za jak dlouho?

Tam jsme jeli přes Budějovice, Linec, Klagenfurt, hranici do Slovinska jsme projeli skrz Loibltunnel. Dále jsme pokračovali na Lublaň, Rijeku a Rabac. Celkem jsme ujeli asi 850 km, zabralo nám to sedm dní, úhrnné převýšení na trase bylo 11 km.

Zpátky jsme jeli kolem Záhřebu, hranici do Slovinska jsme překročili v Ormoži, dále jsme pokračovali Slovinskem přes Ljutomer, Rakousko jsme projeli poblíž hranice s Maďarskem přes Oberwart, Wiener Neustadt, ve Vídni jsme využili cyklostezku po ostrovech uprostřed Dunaje.

Poslední den vedla naše trasa přes Znojmo, Třebíč, Chotěboř a Týnec nad Labem. Cesta zpátky byla delší, asi 950 km, ale trvala nám také sedm dní.

Chtěl jste si jízdou dokázat, že to zvládnete?

Asi taky, rádi si dáváme náročné cíle, ale hlavně to pro nás byla nádherná sportovní akce a příležitost vidět kus zajímavé krajiny.

Děkuji za rozhovor a přeji hodně sil do dalších cest.

*Rozhovor připravila
Veronika Bachová*

Mapa cesty do Chorvatska a zpět

Ohlédnutí za uplynulou sezonou

Letní fotbalová přestávka byla pro hráče Trnavanu poněkud hektickým obdobím. Během krátké doby vedení klubu muselo obsadit volnou pozici trenéra pro A mužstvo, zvolit předsedu a místopředsedu klubu a přijmout konečné rozhodnutí o přihlášení B týmu mužů do nejnižší okresní fotbalové soutěže v následující sezoně. U každého ze zmíněných bodů se vedly dlouhé diskuze a co člověk, to názor. Pro konečné rozhodnutí nezbyvalo mnoho času, kvapem se blížil konečný termín pro odeslání přihlášek týmů do soutěží a samotné zahájení letní přípravy. Konečné rozhodnutí o podání přihlášky rezervy padlo v poslední možný den a výsledkem bylo přihlášení B týmu mužů.

Dalším z otevřených bodů bylo najít trenéra nebo trenéry A týmu, kteří hráče připraví na podzimní část sezony. Pro trenérskou pozici bylo osloveno několik kandidátů, převážně bývalých hráčů Trnavanu, ale většina z nich nabídku odmítla. Okruh vybraných kandidátů se rychle zmenšoval a čas první přípravy se blížil. Vedení klubu rozhodlo do trenérské pozice dosadit takové osoby, které jsou místní a mají blízký vztah k rožďalovickému fotbalu. Jako nový trenéři A týmu byli hráčům představeni Miroslav Kořínek a Jiří Kumstýř st. Za spolupráci při výběru a konečném rozhodnutí o obsazení postu trenérů bych chtěl na tomto místě poděkovat Tomášovi Hojsákovi a Josefovi Benešovi.

Do nové fotbalové sezony se počet týmů Trnavanu rozšířil o dva, rezervu mužů a sloučený tým mladších žáků s TJ Krinec.

Poslední z nevyřešených věcí zůstávalo obsazení pozic vedení klubu. Mimořádná valná hromada se uskutečnila v sobotu 14. října v klubové restauraci Na hřišti. Důvodem byly oznámené rezignace na funkce předsedy klubu Tomáše Hojsáka a místopředsedy klubu Josefa Beneše. Hlavním programem celé akce bylo nastavení nové struktury vedení klubu a rozdělení výkonných funkcí. Po oficiální rezignaci na funkce následovalo podání návrhu na úpravu počtu členů výkonného výboru, a to ze sedmi na pět členů. Návrh byl schválen všemi přítomnými. Výkonný výbor Trnavanu bude

tedy nadále pokračovat v tomto složení: Miroslav Antoš, Tomáš Pavel, David Svoboda, Josef Velechovský a Stanislav Borecký. Program pokračoval zvolením předsedy klubu. Většina přítomných dosouhlasila na tuto pozici Tomáše Pavla.

V polovině listopadu týmy odehrály poslední zápasy a společným posezením v klubové restauraci zakončily podzimní část fotbalové sezony.

A-tým pod vedením trenérů Miroslava Kořínka a Jiřího Kumstýře st. obsadil druhé místo za týmem Městce Králové, na který ztrácí 12 bodů. Z celkového počtu třinácti odehraných utkání osm vyhrál, třikrát remizoval a dva prohrál. Hráči se mohou pyšnit největším počtem vstřelených branek a druhou nejlepší obranou soutěže. Nejlepšími střelci jsou Jakub Najmon (15) a Dominik Hora (10). B tým se po nevydařeném konci fotbalové sezony umístil na sedmém místě. Z třinácti zápasů sedm vyhrál a šest prohrál.

Naproti tomu tým starší přípravky, který vedou trenéři Aleš Javůrek a Václav Košťák, byl velmi úspěšný. Hráči ve věku 9 a 10 let odehráli na podzim osm mistrovských zápasů, ve kterých sedmkrát zvítězili a pouze jednou odešli poraženi. Za zmínku stojí dvě utkání, a to se Slovanem Poděbrady a s Cidlinskou FA, kdy kluci po prvním poločase prohrávali, ale

dokázali klání otočit ve svůj prospěch. Nutno podotknout, že celý tento tým tvoří pouze 8 hráčů a obdiv zasluhuje už jen ten fakt, že celé utkání musí odehrát s minimální nebo žádnou možností vystřídaní. Oproti jiným klubům, které mají třeba i dvakrát tolik hráčů a mohou se během zápasu prostrídat a odpočinout si.

Prejeme jim, aby jarní částí, která začne zimní přípravou ve sportovní hale v Kopidlne a střídavě v tělocvičně na naší ZŠ, navázali na povedenou část podzimní.

Tým mladší přípravky v podzimní části odehrál pod vedením trenérů Romana Chlábka a Jiřího Paula deset soutěžních utkání, z nichž vyhrál dvě.

Za uplynulou část fotbalové sezony bychom chtěli poděkovat všem trenérům a do nové fotbalové sezony jim popřát spoustu fotbalových úspěchů. Aby i v jarní části dosáhli alespoň takových výsledků jako v té podzimní. Začátkem roku bude uspořádána řádná valná hromada, na které se bude volit vedení klubu na další čtyři roky. Členové klubu budou informováni o termínu a místu konání.

Do nového roku bychom rádi za sebe i za FC Trnavan popřáli trenérům, hráčům, ale i jejich příznivcům pevné zdraví, silné nervy a mnoho úspěchů v pracovním i soukromém životě.

Tomáš Pavel a Veronika Bachová

Zleva: trenér Aleš Javůrek, Adam Košťák, Štěpán Michálka, Ondřej Javůrek, Adam Volek, trenér Václav Košťák, dole zleva Vlasta Kunc, Ondřej Plch, Ondřej Sládek, Patrik Plch

Náše fotbalová sezona

Kromě již tradičních turnajů, kam jezdíme (Setkání odboček letos v Klatovech, Černý Důl), jsme letos byli pozváni na memoriál Jendy Maika do Obříství. Jeli jsme s velkým respektem, neboť účast přislíbili i bývalí ligoví hráči – Jan Luža a jeho tým

z Bratislavy a tým Pavla Verbíře, který na poslední chvíli účast zrušil. I tak ale bylo obsazení turnaje kvalitní. O to víc nás potěšilo, že jsme celý turnaj vyhráli. Následoval turnaj v Klatovech – A tým skončil na 9. místě a B tým na místě 12. A na konec turnaj v Černém

Dole u příležitosti jejich výročí, skončili jsme na 2. místě. Když k tomu přičteme 1. místo Slavie v lize, kdy mistrovský pohár přivezli zástupci Slavie do naší klubovny, tak můžeme říct: Ano, sezona byla úspěšná.

Marek Veselý

POŽÁRNÍ PREVENCE

Jak strávit klidné Vánoce

V období adventních svátků a oslav Nového roku nezapomeňte, že malá nepozornost, nedbalost či opomenutí může tyto svátky klidu a pohody zkazit. Otiskujeme proto několik rad a zásad, jak se vyhnout neočekávaným návštěvám hasičů u vás doma či na chalupě.

Nenechávejte svíčky zapálené bez dozoru, mějte pod nimi nehořlavý materiál a mějte je na pevném povrchu, adventní věnce mějte jako dekoraci, svíčky zapalte mimo, dodržujte bezpečnou vzdálenost svíček od hořlavých předmětů, vyhořelé prskavky nevhazujte okamžitě do koše, louče plňte jen předepsanou hořlavou kapalinou, vždy při odchodu zkontrolujte, že jsou svíčky a ostatní vyhaslé, na vánoční stromek raději použijte elektrické svíčky.

Při zkratu, poškození izolace a podobně dochází k vysokým teplotám, kupujte tato zařízení jen v kamenných

obchodech, vždy zjistěte, zda zařízení má český návod a certifikaci, čtěte bezpečnostní nařízení, nekombinujte zařízení, používejte jen určené zdroje světla, osvětlení pro vnitřní použití nepoužívejte venku, vše vypněte, pokud byt opouštíte, stejně tak pokud jde spát.

Kupujte jen tu pyrotechniku, která je určena pro vás, tedy nepoužívejte takovou, která je určena pro osoby oprávněné k manipulaci dle zvláštních předpisů, kupujte od ověřeného prodejce s českým návodem k použití, dodržujte bezpečnostní opatření daná výrobcem a nenechte děti s touto pyrotechnikou manipulovat. Nepoužívejte v bytech, v blízkosti zastavěných oblastí, lesů, stohů, nedelaborujte ani neupravujte, nevybuchlou nevhazujte do košů a popelnic, ale zalijte vodou, nebo se řiďte návodem, neexperimentujte.

Neodcházejte od pečení a vaření, udržujte pořádek v okolí sporáků, ne-

opouštějte byt či chalupu, pokud nejsou kamna nebo krby vyhaslé, nesušte na kamnech, krbech a v jejich těsné blízkosti oblečení, před zatopením si zkontrolujte připojení kamen ke komínu i samotný komín. Pozor na hořlavé látky v blízkosti topidel, popel dávejte jen do nehořlavých nádob, nepoužívejte jako podpalovače benzín, naftu...

Když náhodou začne hořet, zachovejte chladnou hlavu a pokuste se začínající požár hasit, pamatujte na nebezpečí úrazu od elektrických spotřebičů – nehaste vodou, chraňte si svůj život a zdraví, i vaši rodiny, požár oznamte na lince 150 nebo 112 – přesně popište, kde a co hoří, varujte ostatní a vzájemně si pomozte, chraňte si dýchací cesty při pohybu v zakouřeném prostoru, buďte nápomocni zasahujícím hasičům.

(red)

Odhalení pamětní desky Marii Elišce Pretschnerové

Dne 11. listopadu se ve Svídnicí sešli zástupci obce, občané, rodáci a příznivci Svídnice, aby byli přítomni slavnostnímu odhalení pamětní desky Marii Elišce Pretschnerové, ženě silné víry, která se svou pracovitostí, laskavostí i statečností stala vzorem mnoha následovnicím v Kongregaci Školských sester, k nimž patřila. V roce 2001 byl v Královéhradecké diecézi zahájen proces jejího blahořečení.

Všechny milé hosty přivítala paní Jitka Benešová, předsedkyně Osadního výboru Svídnice a hlavní organizátorka. Poté dala slovo zástupci obce. Hlavní projev pak patřil sestře Zdislavě, pro kterou byla Eliška velkým vzorem a která s velikou úctou ochraňuje a dále předává její odkaz. Sestra Zdislava následně pamětní desku odhalila. Posvěcení pamětní desce dal P. mgr lic. Ryszard Boćkowski, MSF.

Program setkání pak pokračoval v kulturním sále. Při malém občerstvení, které obětavě připravily místní ženy, se ve vytopeném sále příjemně sedělo. Milým kulturním zážitkem bylo vystoupení pěveckého souboru z Rožďalovic – lidové písničky, které zazněly, potěšily mnohé z těch, kteří se jim právě ve svídnické škole učili.

Sestra Zdislava provázela prezentaci o životě Elišky Pretschnerové vyprávěním plným úcty a obdivu. A věřte, že by v sále bylo slyšet spadnout špendlík – tak nás svým vyprávěním zaujala. Svými vzpomínkami jí pomáhal i pan Klír, Eliščin příbuzný.

Po skončení slavnostního programu a poděkování všem milým hostům následovalo neformální posezení, jehož se zúčastnila i sestra Zdislava. Eliška byla pro svou víru pronásledována, věz-

něna – nikdy se však od víry neodvrátila, neselhala. A přestože se Elišce podařilo dosáhnout i obrovského uznání (stala se generální představenou Kongregace), nikdy nezapomněla na místa, kde se narodila, ani na místa svých školních začátků – na Nové Zámky a Svídnici.

Pamětní deska nám tak bude všem připomínat tuto vzácnou ženu.

Ludmila Kubálková

SMS InfoKanál města

Město Rožďalovice Vám tímto nabízí jednoduchý a pohodlný způsob získávání **důležitých informací o dění ve městě**.

Ve snaze zajistit dostatečnou informovanost jsme zahájili provoz **SMS InfoKanálu města**, který umožňuje zasílání důležitých informací na zaregistrovaná čísla Vašich mobilních telefonů v krátkých textových zprávách (SMS). Zajistěte si tyto informace tím, že se **ZAREGISTRUJETE!** Jak?

1. **online** nebo 2. **SMSkou** nebo 3. **osobně** na podatelně MěÚ

Jak registrovat online?

Pomocí **webového formuláře** na webových stránkách města, hledejte tento obrázek

na úvodní straně webu.

Nebo se registrujte přímo zde:

www.infokanal.cz/cweb/reg/ROZ

Pomocí registračního online formuláře můžete svou registraci později upravit nebo registraci zrušit.

Jak se zaregistrovat pomocí SMS? SMS napište, prosím, ve tvaru dle Vašeho bydliště:

REGISTRUJ mezeru **ROZDALOVICE** mezeru **ULICE** mezeru **CISLOPOPISNE**

Pro místní části Hasina, Ledččky, Podlužany, Podolí, Viničná Lhota a Zámostí:

REGISTRUJ mezeru **NAZEV MISTNI CASTI** mezeru **CISLOPOPISNE**

př. **REGISTRUJ** mezeru **VINICNA** mezeru **LHOTA** mezeru **CISLOPOPISNE**

– dvojslovné názvy oddělte mezerou

– pro registraci **chaty** je potřeba za číslo popisné přidat mezeru a slovo **EVID**

SMS odešlete na číslo SMS InfoKanálu: 325 593 107

Velikost písmen nehraje roli, důležité je dodržení mezer mezi slovy, zejména u vícelslovných názvů.

SMS Podatelna – komunikace s úřadem pomocí SMS zpráv:

Neodpovídejte na SMS, které od nás dostanete, nemůžeme zaručit jejich přečtení, pokud chcete s námi komunikovat přes SMS, využijte prosím, SMS Podatelny:

SMS ve tvaru: **P** mezeru **Text SMS Podání** odešlete na číslo SMS InfoKanálu: **325 593 107**

S veškerými dotazy ohledně služby SMS InfoKanál se, prosím, obraťte na úřad města.

Další informace získáte rovněž na webových stránkách www.infokanal.cz a rozdalovice.eu.

LIBOR STRNAD

DOKONČOVACÍ STAVEBNÍ A VÝŠKOVÉ PRÁCE

U Cihelny 620
507 32 Kopidlno
tel.: +420 777 054 083
email.: strnadlibor@email.cz

- Kompletně malířské a natěračské práce
- Montáž sádkokartonů apod.
- Prodej a montáž plastových oken
- Natěry a opravy fasád, betonu, střech, mytí fasád
- Natěry a nástřiky konstrukcí, výškové práce
- Zateplení objektů - domů, chat, chalup
- Zednické a obkladačské práce

Sousedské adventní setkání

Obec Žitovlice-Pojedy a Galerie Pojedy uspořádaly tradiční adventní setkání. Divadelní představení dětí a mužů inspirované tradicemi svatých, jenž mají v období adventu svátek, bylo zábavné a mělo hojnou diváckou účast. Poté proběhla tradiční ochutnávka a hodnocení kulinářských výrobků zúčastněných soutěžících – letos na téma „jednohubkový mejdan“. Před závěrečným vyhodnocením soutěže vystoupily naše děti s tematickými a vánočními písněmi. Po skončení kulturního programu v Galerii Pojedy se všichni společně vydali rozsvítit vánoční strom na žitovlickou návěs. Videozáznam lze shlédnout na stránkách www.zitovlice.tv.

11. listopadu: svatý Martin

25. listopadu: svatá Kateřina

30. listopadu: svatý Ondřej

4. prosince: svatá Barbora

6. prosince: svatý Mikuláš

13. prosince: svatá Lucie

13. prosince: svatá Lucie

26. prosince: svatý Štěpán

6. ledna: Tři králové (Kašpar, Melichar, Baltazar)

Hudební vystoupení dětí

1. místo: Jana Malá

2. místo: Míša Záleská

2. místo: Helena Vocásková

Scénář, režie a 3. místo: Irča Brůnová

ŽITO TV ULICE

videozáznam ze setkání na TVŽ:
www.zitovlice.tv

ROŽDALOVICE DŘÍVE A NYNÍ

Trnavská ulice (dnešní Revoluční) na pohlednici z 20. let minulého století (archiv Pavla Hančara)

Současný pohled, fotografoval Viktor Dobrev (říjen 2017)

Číslo 4/2017, ročník 6. Náklad: 400 ks. Evidenční číslo: MK ČR E 20643. Vydává město Rožďalovice. Redakce: Petr Kapal, Mgr. Viktor Dobrev, Jiří Rejsek, Mgr. Marcela Ešnerová, Tomáš Pavel, Veronika Bachová. E-mail: rozdalovicko@seznam.cz, tel.: 325 593 107. Tisk: TNM PRINT Nové Město nad Cidlinou. Toto číslo vyšlo v prosinci 2017. Termín uzávěrky příštího čísla je 23. února 2018. Na titulní straně: Sněhuláci ve škole. Foto: Jiří Rejsek